Ignorer ‘eksperterne’ – fred er godt! Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 4. december 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche: Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 4. december 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til Helga via e-mail på questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

Helga, din afdøde mand, Lyndon LaRouche, sagde engang, at virkeligheden er en hård læremester. Men der kan ikke findes nogen løsninger, medmindre folk ser virkeligheden i øjnene, hvilket ikke er let i den transatlantiske verden, hvor vi bombarderes med fortællinger, som præsenteres af de selvsamme mennesker, der skaber krige og depression. Så den » livets mobilisering«, som du opfordrede til i denne uge, indledes med at se virkeligheden i øjnene. Så derfor synes jeg, at vi skal begynde i dag med din opsummering af, hvor tingene står i en verden, der undergår dramatiske forandringer: Hvad er den virkelighed, vi skal se i øjnene?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Verden har aldrig været tættere på faren for atomar udslettelse. Det siger mange mennesker nu, senest Tucker Carlson, som er ankommet til Moskva til et interview, han skal have med udenrigsminister Sergey Lavrov. Og hans

pointe er, at det amerikanske folk i allerhøjeste grad er nødt til at høre Ruslands perspektiv, for alt, hvad de får fra USA, er et meget ensidigt syn, og han sagde, at vi befinder os i en situation, der er farligere end under Cubakrisen. Og jeg kan ikke tilføje noget, for det er, hvad det er!

Det, vi er vidne til lige nu, i opløbet til den 20. januar 2025, hvor præsident Trump angiveligt vil træde ind i Det Hvide Hus og i det mindste ændre nogle politikker, som skaber en del hysteri i den atlantiske fraktions lejr, som er allieret med Biden, så det, vi ser lige nu, er en utrolig destabilisering af hele verdensarkitekturen. Hvis man læser nyhederne og prøver at få et overblik over, hvor vi er, har man en fornemmelse af, at hele verdens fundament, verdenssystemet, som vi har kendt det i endog i den seneste periode, ryster, det smuldrer. Og det seneste udtryk for det er forsøget på at indføre undtagelsestilstand i Sydkorea, som blev annulleret af parlamentet ved en hurtig afstemning. Nu mobiliserer den sydkoreanske fagforening en generalstrejke for at tvinge præsident Yoon Yuk Seol til at træde tilbage. Det er én situation, og præsident Yoon beskylder oppositionen for at være knyttet til Nordkorea. Det er en uklar situation, men parlamentet stemte enstemmigt for at ophæve undtagelsestilstanden. Det er en dramatisk situation lige dér.

Så er der forsøget på at lave et nyt »Maidan«-kup i Georgien, hvor pro-EU-demonstranter demonstrerede på vegne af præsident Salome Zourabichvili, som er en kvinde, der er født i Paris, og som har tilbragt flere årtier i Frankrigs diplomatiske tjeneste. Hun blev personligt uddannet af Zbigniew Brzezinski på Columbia University i New York og arbejdede derefter for NATO. Og i 2004 blev hun udenrigsminister i Georgien, så det er ikke ligefrem et udtryk for georgisk patriotisme, men snarere en af disse typisk installerede østeuropæiske personer, som er blevet oplært i Vesten i situationen efter den kolde krig, for derefter at blive installeret for at give troværdighed til ideen om, at de østeuropæiske lande ville

have ønsket, at NATO skulle udvides, hvilket i mange tilfælde bare er en komplet iscenesættelse. Fordi disse mennesker blev promoveret af folk som Victoria Nuland, og Biden spillede også en stor rolle i alt dette. Så nu er der demonstrationer, og forfatningsdomstolen har lige afgjort, at præsidentens forsøg på at erklære parlamentsvalget ugyldigt – det blev afvist af forfatningsdomstolen med stemmerne 7-2 – og bekræftede premierminister Irakli Kobakhidze i hans nuværende kurs. Men det er en meget ustabil situation, og NGO'erne støttes naturligvis af Vesten.

Og så er der den absolut dramatiske situation i Syrien, hvor der ud af det blå – naturligvis ikke på stedet, men set fra en vestlig observatørs synspunkt ud af det blå – kom et massivt angreb fra nye terrororganisationer, de såkaldte Hayat Tahrir al-Sham's, eller HTS, som er en forkortelse for et arabisk navn, der er en omdannelse af al-Qaeda/al-Nusra-organisationerne, og som ifølge senator Richard H. Black støttes af USA og endda af CIA. De er i gang med en massiv offensiv mod præsident Bashar al-Assads regeringsstyrker, som er blevet svækket af mange års Cæsar-sanktioner, der har forhindret den syriske økonomi i at komme på fode igen. Nu får han støtte fra både Rusland og Iran, men det er en forfærdelig situation, for det er klart, at et af målene er at afskære forsyningslinjen fra Syrien til Libanon i forbindelse med våbenhvilen mellem Israel og Hizbollah, som Israel har brudt flere gange. Og det er klart, at Iran lader til at være tilbageholdende over for hele situationen, fordi de er meget opmærksomme på, at når Iran officielt kommer mere ind i billedet, kan det udnyttes som et påskud til at bombe Irans atomanlæg.

Så hele regionen er en komplet krudttønde. Jeg kan ikke rigtig vurdere, hvor magtbalancen er, og hvordan det vil udspille sig, men det er endnu et område, hvor vi er på randen af tredje verdenskrig – som vi selvfølgelig er i Ukraine, hvor vi lige nu har den utrolige situation, at den tyske kansler Olaf

Scholz, som har kapituleret over for alle aspekter af NATO's politik, bortset fra at han nu modsætter sig at levere det tyske Taurus-langdistancemissil til Kiev, efter at det amerikanske ATAMCS, det britiske Storm Shadow og det franske SCALP-missil er blevet sendt af sted. Og Taurus, som har en lidt længere rækkevidde, siger Scholz ville være den snubletråd, som ville gøre Tyskland til en direkte krigspartner mod Rusland, så han er imod det. Men der er en stor kabale af dumme mennesker, som forsøger at slippe af med Scholz og erstatte ham med den kristendemokratiske leder Friedrich Merz, som går ind for øjeblikkelig levering af Taurus, og som også vil have de amerikanske mellemdistancemissiler placeret i Tyskland i 2026, hvilket virkelig vil gøre Tyskland til en krigspartner.

Så Tyskland er under et voldsomt angreb fra alle sider; den tyske økonomi er ved at kollapse. I dag, som måske allerede er sket, blev der stemt om at få den franske premierminister Michel Barnier ud, fordi de ikke kunne finde et kompromis om budgettet, så uanset hvad der sker, vil der være ustabilitet i flere måneder i det mindste i Frankrig, med den eksplosive situation i Tyskland, og situationen i USA er absolut anspændt i perioden op til den 20. januar.

Så jeg tror, vi må være forberedt på, at tingene kommer til at gå endog endnu mere skævt, og det er derfor, vi har indkaldt til det internationale Schiller Instituts konference i den kommende weekend, lørdag og søndag, som er et forsøg på at samle den slags kræfter af kvalificerede talere, der repræsenterer forskellige nationer og forskellig ekspertise, for at lægge løsningen på bordet for, hvordan vi kan komme ud af dette, og det er et nyt paradigme, hvor landene i det kollektive Vesten vil samarbejde med den Globale Majoritet i stedet for at gøre Rusland og Kina til fjenden og så optrappe og ende i Tredje Verdenskrig. Så det vigtigste, I seere kan gøre, når I har set alt dette, er at tilmelde jer konferencen i denne weekend. Det vil give adgang til simultantolkning til

forskellige sprog, spansk, tysk og fransk, og man kan deltage i diskussionen. Så selvom du er engelsktalende, bør du registrere dig, selv om live-streamingen er tilgængelig andetsteds.

Det vil være stedet, hvor vi vil diskutere, hvilke muligheder der findes, for de eksisterer. Vi kan komme ud af denne krise, men det kræver en meget stor mobilisering af befolkningen, for vi har aldrig været i så stor livsfare som lige nu.

SCHLANGER: Konferencen finder sted lørdag og søndag og starter kl. 9.00 østlig tid i USA hver dag. Du kan tilmelde dig, det er en online-konference. Du kan finde tilmeldingssiden på Schiller Instituttets hjemmeside.

Det var bestemt et hårdtslående billede af virkeligheden. Vi har en række spørgsmål til dele af det, du lige har præsenteret. Lad mig starte med Mellemøsten. To personer skrev ind, den ene er en pensioneret skolelærer fra Skotland. Han siger: »Det, der sker i Syrien, er skræmmende. Det lyder, som om de samme terrorister, som dræbte kristne, drusere og shiamuslimer under borgerkrigen, der startede i 2011, er tilbage. Der går rygter om, at de bliver støttet af CIA, briterne, israelerne og endda Ukraine. Er der nogen sandhed i de rygter?«

Vi har en anden kommentar, som jeg synes er meget vigtig. Den er fra en blogger, som skriver om national sikkerhed. Han skrev om, hvad Bidens nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sagde, da han blev spurgt om situationen der, og han sagde: »Vi græder ikke over, at Assad-regeringen, der støttes af Rusland, Iran og Hizbollah, er udsat for en vis form for pres.« Og denne blogger mindede os om, at Sullivan den 12. februar 2012 sendte en e-mail til daværende udenrigsminister Hillary Clinton, hvori han sagde, at »al-Qaeda er på vores side i Syrien.« Og han spørger: »Hvordan kan sådan en person få lov til at sidde i regeringen?«

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Det er et godt spørgsmål! For det første var der ingen borgerkrig i 2011. Den var fuldstændig orkestreret og igangsat fra begyndelsen af de samme kræfter, som er i aktion nu, og det var et forsøg på at vælte Assads legitime regering, som så reagerede, og det blev udlagt som »Assad the monster« osv. Men i virkeligheden var det lige fra begyndelsen sådan, at al-Qaeda og al-Nusra og alle disse grupper blev støttet af USA. Det var det spørgsmål, som general Flynn forsøgte at gøre Obama opmærksom på i 2012, men han ville ikke høre på det. Jeg tror, at hvis man ser på kronologien i disse ting, så er det et meget grimt billede. Og det er sandt, at sandsynligheden for, at ukrainerne er i Aleppo og hjælper terroristerne, også blev nævnt af det russiske udenrigsministeriums talskvinde Maria Zakharova og forskellige andre kommentatorer, der sagde, at disse syriske terrorister ikke ved, hvordan de skal håndtere de avancerede teknologiske enheder i forbindelse med data og information, og at ukrainerne faktisk er der på stedet for at hjælpe dem med den nødvendige assistance.

Så det er utroligt, hvis man tænker over det, at Vesten støtter terrorister, de støtter folk, der af vestlige kilder og naturligvis også af russere karakteriseres som værende i traditionen fra Stepan Bandera [den ukrainske pro-nazistiske kollaboratør under Anden Verdenskrig]. Og uanset hvad der kommer ud af denne situation, hvis det er Tredje Verdenskrig, så er det et ligegyldigt spørgsmål. Men hvis støvet lægger sig, og historikerne ser tilbage på denne periode i historien, så mister Vesten lige nu absolut sin troværdighed ved at gøre dette! Hvad handler »demokrati« om? Hvad handler »menneskerettigheder« om? Hvad med den såkaldte »retsstat«? Alt det ryger ud af vinduet: Den vestlige politiks dobbeltmoral er et diskussionsemne i alle hjørner af kloden, og det ved jeg, fordi jeg har haft nok diskussioner i den seneste tid fra alle mulige lande, og de siger alle: »Hvad sker der med Vesten? Hvad sker der med de tidligere stolte lande i Europa, som havde en følelse af at være anstændige

republikker eller demokratier? Og se nu, hvad de gør!« Og det er tegnet på det døende imperium: Jeg kan ikke give det en anden betegnelse. Og vi har én måde at redde os selv på, og det er ved at ændre denne politik og vende tilbage til vores bedste traditioner, som vi har. Vi har den italienske renæssance, vi har den tyske klassiske periode, vi har andre store traditioner i Europa, som vi opgiver lige nu ved at være kolonier i Anglosfæren, som føler, at de er i en sidste kamp mod den Globale Majoritet.

Vejen ud ville være meget let: Hvis du stopper konfrontationen og erklærer, at du vil samarbejde med den Globale Majoritet, kunne alle disse problemer forsvinde på en dag – og jeg mener det virkelig. Jeg mener det ikke på den måde, at Trump siger, at han kan redde situationen i Ukraine på en dag. Jeg mener virkelig, at hvis Vesten ville sende et stærkt signal om, at de reflekterer over, at de er kommet til den konklusion, at vi er på randen af tredje verdenskrig, og at det ikke er det værd at ofre hele menneskehedens eksistens for denne kamp, så ved jeg, at Kina og Rusland og alle de andre lande straks ville byde det velkommen og sætte sig til forhandlingsbordet. Og det hele kunne reddes.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, som vil være vært for en international online-konference den 7.-8. december. Du kan tilmelde dig på Schiller Instituttets hjemmeside, hvor du også kan finde konferenceprogrammet og talerne.

Helga, du har lige nævnt Rusland, Kina og BRIKS. Der kom et spørgsmål ind fra en amerikansk podcaster, som sagde: »Jeg lyttede til, hvad du sagde i sidste uge om dit nylige besøg i Kina. Det lød spændende. Jeg kan se, at du støtter det, de gør, men jeg bliver ved med at høre, at Kina gør nogle dårlige ting. De står bag fentanyltrafikken, som kommer ind i USA, og de er stadig involveret i industrispionage for at stjæle amerikanske videnskabelige fremskridt. Hvad mener du om disse anklager, og er de legitime, eller er de en del af

krigspolitikken?«

ZEPP-LAROUCHE: Det er en ubegrundet beskyldning. For det første rådede Alexander Hamilton alle sine diplomater til at spionere så meget som muligt i udlandet for at hjælpe med at opbygge den unge amerikanske republik. Alle lande i hele verden har udført spionage. Vesten er ikke så hellig, at de ikke ville forsøge at gøre det selv.

Når det er sagt, hvem spionerer så på hvem? Hvis man ser på Australian Strategic Policy Institute's (ASPI) Critical Technology Tracker, og de har for nylig offentliggjort, at Kina er førende i 37 kategorier ud af 48: Det betyder, at de er langt foran Vesten på de fleste af disse områder, og derfor er det at skære i eget kød, når USA nu øger toldsatserne, og Trump sagde, at han endda ville kræve 100 % told. ASPI's Critical Technology Tracker, så du kan selv tjekke den ud. Det er en anti-Kina australsk tænketank, og det har de sagt.

Under alle omstændigheder har Kina ændret sin økonomiske politik under Xi Jinpings ledelse ved at optrappe det, som Deng Xiaoping havde startet med reformen og åbningen, der begyndte i 1978. Og efter at Kina blev medlem af WTO, skete der et gigantisk spring fremad, igen ved ikke at vende sig mod den vestlige liberale model, som Vesten havde håbet, men ved at vende sig mod den 5.000 år gamle kinesiske tradition, den konfucianske lære. Og når alt kommer til alt, var Kina den førende nation indtil det 15. århundrede – det har folk glemt. Så det er ikke ukarakteristisk, at Kina har sådan en førende position, og især med Xi Jinpings vægt på videnskab og teknologi, på innovation som kilden til produktivitet i økonomien, har Kina lagt en enorm indsats i uddannelse, i videnskabelige gennembrud; De uddanner hvert år ti gange flere videnskabsfolk og ingeniører end USA, hvilket til dels skyldes befolkningens størrelse, men især deres politik, som går ud på at fremme banebrydende teknologier og sikre, at de anvendes i økonomien uden forsinkelse, og derfor bliver de hele tiden mere produktive. Og de gør det, som USA og Europa plejede at

gøre, da vi stadig var fornuftige! Men Vesten vendte sig væk fra den model, som Friedrich List havde kaldt det amerikanske system for økonomisk udvikling, eller kameralisme, eller hvad traditionen nu var, og Vesten vendte sig mod spekulation i, at penge skaber penge. Det var den tåbelige beslutning, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, identificerede, da Nixon den 15. august 1971 erklærede, at man ville skifte fra faste valutakurser til flydende valutakurser, og Lyndon LaRouche sagde straks: Hvis du fortsætter ad den vej, vil det føre til en ny depression, en ny fascisme, en ny fare for krig, medmindre man laver et helt andet økonomisk system. Og det har vist sig, at han havde fuldstændig ret, for nu, mere end 50 år senere, er vi nået til det punkt, hvor det vestlige finanssystem er gået totalt i opløsning, og det er uløseligt. Det kan ikke afhjælpes, for i 2008, da vi allerede havde en systemisk krise, ville der have været en chance for virkelig at reformere det og reorganisere det. Men det gjorde de ikke, og i stedet gik de over til kvantitative lempelser, og nu vakler de mellem kvantitative stramninger og kvantitative lempelser.

Men de er nået til vejs ende, for det vestlige finanssystem sidder på 2 billioner dollars i udestående derivatkontrakter, jeg tror, det er 300 billioner dollars i udestående gæld i alt. Det kan ikke betales! Og da Vesten også har hengivet sig til den grønne fantasi, er de nødvendige avancerede teknologier ikke længere til stede, undtagen på meget selektive områder, men ikke i den fysiske produktion. Det er en af grundene til, at Vesten ikke kan følge med Rusland i den militære produktion.

Så derfor tror jeg, at vi er nået til et punkt, hvor vi er nødt til at stoppe Kina-bashingen, for den er ikke sandfærdig! Kina gør, hvad der er godt for Kina, og de har rakt hånden ud og hjulpet udviklingslandene med at overvinde underudviklingen, men de er langt, langt forbi det punkt, hvor de er nødt til at stjæle fra Vesten, fordi de er førende! Så

Vesten kan stjæle fra Kina – hvis de kan. Det er virkelig vigtigt, at vi får styr på disse fakta.

SCHLANGER: En af de ting, vi gør i den retning, er, at Schiller Instituttet netop har udgivet en ny rapport, »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«. Og den gennemgår LaRouches plan for at bryde ud af denne depression, det globale kollaps, som er forårsaget af det vestlige etablissement.

Der er mange spørgsmål, og jeg vil prøve at opsummere nogle få. Bethany fra Spanien spørger: »Mener du, at stedfortræderkrige bør gøres ulovlige?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Svaret på det er helt klart ja. Det eneste spørgsmål er, hvordan man håndhæver det? Problemet er, at vi har bevæget os væk fra international lov, som den blev formuleret i FN-pagten, fordi nogle lande erstatter den med »magt giver ret«, og det kan man se på adfærden i FN's Sikkerhedsråd. Og så kommer man til spørgsmålet, om FN's Sikkerhedsråd i det hele taget kan træffe en beslutning under forhold, hvor en af de fem permanente medlemmer konstant nedlægger veto og derfor ikke kommer frem til nogen juridisk gyldig konklusion. Men man ser også spørgsmålet om håndhævelse i forbindelse med ICC.

Så jeg tror, at spørgsmålet om påtrængende behov for at reformere FN og FN's Sikkerhedsråd er et af de spørgsmål, som helt klart kommer på dagsordenen. Jeg er helt enig i, at stedfortræderkrige ikke bør tillades og bør forbydes, men spørgsmålet er, hvordan man håndhæver det?

SCHLANGER: Vi havde også et spørgsmål om håndhævelsen af Den Internationale Straffedomstols anklager mod Netanyahu og Gallant og spurgte, hvorfor USA's regering vedvarende modsætter sig, at disse anklager bliver afleveret, og om der er nogen chance for, at de vil blive håndhævet?

ZEPP-LAROUCHE: Under de nuværende omstændigheder ser jeg det

ikke ske, fordi – jeg håber, at jeg tager fejl, men det ser ud til, at Trumps udnævnelser i forhold til Mellemøsten-politikken også meget tydeligt hælder i retning af at være ret ensidigt pro-israelske. Så medmindre der sker en fuldstændig ændring af den internationale orden i retning af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som virkelig skal sætte det hele på et brugbart grundlag, kan jeg ikke se det.

SCHLANGER: Og igen, med hensyn til spørgsmålet om dialog, som du har talt om, har vi et spørgsmål fra professor Larafy [ph]: »Tror du, det er muligt, at det internationale samfund kan indgå i en fornuftig dialog mellem nord og syd, når de store konflikter, som f.eks. i Ukraine, er løst?«

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg, for vi er trods alt mennesker. Hvis jeg ikke troede på, at vores bestræbelser på at få en sådan dialog i gang på kort sigt, ville jeg give op og sandsynligvis fortvivle. Men jeg er ikke fortvivlet. Jeg tror, at den Globale Majoritet – præsident Putin sagde i Valdai Discussion Club – ikke tror, at det vil forblive, som det er. Stemmerne fra det Globale Syd lyder nogle gange som en kakofoni i stedet for en symfoni, fordi de endnu ikke har fastlagt deres retning, men han udtrykte tillid til, at det snart ville ændre sig, og at samarbejdet mellem disse nationer ville være som en polyfonisk symfoni. Og jeg tror absolut, at det er tilfældet: For nogen nævnte min nylige rejse til Guangzhou i Guangdong, og det bekræftede bare for 117. gang, hvad jeg altid har oplevet, når jeg var i Kina: De nationer, der sender deres repræsentanter til disse konferencer, de kommer fra en helt anden ånd; de er virkelig problemløsende, de er løsningsorienterede, de er konstruktive, de forsøger at etablere venskab – det er en helt anden atmosfære.

Når man kun er vant til tankegangen i Vesten, skulle man tro, at det ikke kunne lade sig gøre. Men jeg har set det mange, mange gange: Der er et flertal af verdens nationer, som forsøger at få en mere retfærdig orden, og jeg er overbevist om, at hvis vi kan overbevise nok mennesker i USA og de

europæiske lande, så kan vi løse det. Vi er nødt til at løse det! Alternativet er ikke acceptabelt, for det er udryddelse af den menneskelige art.

SCHLANGER: Nu vi taler om store udviklingsprojekter, så er der et meget interessant spørgsmål fra Richard, som beskriver sig selv som en mangeårig iagttager af LaRouche-bevægelsens aktiviteter. Og titlen på hans e-mail var »Gør Amerika vådt igen«. Og han sagde: »Hvad synes du om en kampagne for at få præsident Trump til at gøre NAWAPA, North American Water and Power Alliance, til et centralt element i opgraderingen af USA's infrastruktur?« Og han afslutter sine kommentarer med at sige: »Hvis tilhængere af Donald Trump virkelig ønsker at gøre Amerika stort igen, kan de vel ikke ignorere, at store dele af det vestlige USA allerede mangler vand, og at det bare vil blive værre.« Hvad synes du, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er en fremragende idé! Du ved, det ville være den slags politik, der ville blive ført, hvis USA besluttede at opgive ideen om told mod Kina og sanktioner mod det ene og det andet land og indtage en holdning, som vi har forsøgt at sige i lang tid, nemlig at USA bør samarbejde med BRIKS, med den Globale Majoritet, om udviklingsprojekter i Latinamerika, i Afrika og i Asien; men så skal USA også genopbygges! Omlæg det militærindustrielle kompleks. Brug den industrielle kapacitet, som i dag bruges til destruktiv våbenproduktion, omstil den, og byg maglev-tog eller andre hurtige togsystemer; USA har ikke *noget* hurtigt togsystem overhovedet, ikke en kilometer! Det ville være så let at forbinde større byer med sådanne hurtige togsystemer og derefter gå i gang med grundlæggende infrastruktursystemer som NAWAPA, der bringer vandet fra Alaska hele vejen til Mexico til kunstvanding og vandkraft. Og samtidig få flere mennesker ind i midten af USA, som er tyndt befolket: Man kunne bygge nye byer der. Man kunne bygge videnskabelige byer, man kunne udrette mirakler! Hvorfor forsøge at kæmpe om noget fjollet olie i Syrien, når USA kunne vende tilbage til sin egen store

videnskabelige tradition og opbygge sit eget land og være et af de lande i verden, der respekterer og samarbejder med de andre. Og jeg tror, det er den vej, vi skal gå.

Så du bør virkelig ikke sidde på hegnet, men hjælpe os med denne kampagne, og hvis du har nogle ideer til, hvordan du kan gøre det i det miljø, du befinder dig i, skal du bare kontakte os, og jeg er sikker på, at vores forskellige repræsentanter i de forskellige lokalområder med glæde vil inddrage dig i denne kampagne.

SCHLANGER: Den person, der skrev spørgsmålet, spurgte desuden, om han, hvis han synes, det er en god idé, er parat til at hellige sig arbejdet med at få Trump-administrationen til at vedtage politikken, da han nu er pensioneret.

Helga, vi har vores Schiller Institute-konference i denne weekend den 7.-8. december. Kan du fortælle lidt om, hvad du forventer at få ud af den? For det er noget, som alle, der holder øje med os, bør organisere på fuld tid mellem nu og lørdag morgen.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget sikker på, at denne konference vil munde ud i nogle vigtige nye politiske ideer og initiativer, for hvis man ser på listen over talere, er den meget, meget imponerende: Vi har flere tidligere statsoverhoveder; tidligere ministre fra vigtige lande; vi har topfolk fra tænketanke fra flere lande og eksperter, økonomer og så videre; men kombinationen af mennesker, der er enige om, at man er nødt til at flytte verden ind i et nyt paradigme, er uden fortilfælde. Og jeg er meget stolt over den liste af talere, vi har samlet.

Så jeg kan kun sige: Hvis du vil høre en fornuftig stemme – virkelig mange fornuftige stemmer – som vil vise dig en anden retning for verden, som Harley lige sagde, så brug al den tid, du har, til at få dine venner, dine kolleger, din familie og de sociale medier til at fortælle om denne konference, og gør

det til en stor succes, så folk kan få et håb om, at vi kan komme ud af denne utrolige krise. Det er, hvad du bør gøre.

SCHLANGER: Helga, jeg ser frem til konferencen, og jeg kender en masse mennesker. Så tak, fordi du har arrangeret den, og tak, fordi du kom i dag, og vi ses i løbet af de næste par dage.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, indtil lørdag!

Digterne må vise vejen til fred

Dennis Speed

Den 2. december 2024 – Schiller Instituttets internationale onlinekonference, »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre«, lørdag den 7. og søndag den 8. december, finder sted i det farligste øjeblik i den hidtidige historie. Det er den mest faretruende tid nogensinde, fordi den destruktive kraft i de atomare og ikke-atomare våben, der nu er tilgængelige og begynder at blive indsat og tilmed brugt, er omvendt proportional med de erkendelsesmæssige evner hos de transatlantiske »universets mestre«, der har adgang til dem. Deres dødbringende vrangforestillinger er blevet tydeliggjort af anglosfærens klinisk vanvittige reaktion på Ruslands succesfulde opstilling af det ballistiske mellemdistancemissil »Oreshnik« den 21. november som svar på NATO's missilangreb på russisk territorium.

NATO's "politiske ledelse," der ser bort fra indvendinger fra selv nogle få af deres egne militærkommandører, har, selv efter Oreshniks "advarselsskud," fortsat deres ATACMS-angreb

mod Rusland. Russerne svarede igen, og det har ifølge rapporter fra det russiske forsvarsministerium resulteret i amerikanske, franske og andre dødsfald på den ukrainske slagmark. Ungarns præsident, Viktor Orban, udtalte på Kossuth Radio, at »Ifølge russiske rapporter blev amerikanske og franske soldater dræbt i luftangreb, som russerne iværksatte på ukrainsk territorium, hvilket antyder, at disse soldater var til stede der.«

Hvor har man hørt det rapporteret i amerikanske medier? Hvilke journalister har spurgt om det i Udenrigsministeriet eller Pentagon? Hvis amerikanske og andre NATO-tropper er blevet dræbt – og rapporter indikerer, at antallet måske endda er så højt som flere hundrede – hvorfor er der intet blevet sagt af den amerikanske regering eller de "etablerede medier" til det amerikanske folk?

Dette illustrerer den unikke, strategiske betydning af denne weekends konference, af Executive Intelligence Review's Alert Service og af dit energiske engagement i begge dele. Vi må handle for ikke blot at informere borgerne, men også inspirere dem til at få deres regeringer til at gå en anden vej. Truslen mod verdenscivilisationen er ikke, at »Rusland vil ødelægge Vesten«, som folk som Zelensky, Ursula Von der Leyen og Lindsey Graham råber. Truslen er, at »Vesten« måske allerede har ødelagt sig selv gennem en selvfornægtelse af den vestlige civilisation, som nu kan være uoprettelig. Atomkrig, hvis det sker, vil være resultatet af dette.

»Tænk som Beethoven og Schiller« vil være det højere løsningsbegreb, som vil blive præsenteret for deltagerne i den todages konference, der i sig selv er tænkt som fire satser i en enkelt komposition. Hvert af de foregående paneler – »Den strategiske krise: Ny og sidste verdenskrig eller et nyt paradigme for én menneskehed?«, »De store projekter til at overvinde migrantkrisen; verdensøkonomiens nye produktive kræfter«, og »De videnskabelige drivkræfter i nutidens fysiske økonomi« – fører til det afsluttende panel: »Skønheden i

verdens kulturer: En dialog mellem civilisationer.« Selvom hvert panel kan værdsættes individuelt, vil de, der lytter til konferencen som helhed, opnå adgang til et højere og unikt organisatorisk princip. Denne tilgang kaldte digteren Friedrich Schiller "æstetisk opdragelse," og kun fra dette synspunkt kan mennesker mobilisere de nødvendige følelsesmæssige såvel som intellektuelle ressourcer til at sikre, at den aktuelle historie bliver positivt transformeret.

Vi er i livsfare. Se på Ukraine; se på Sydvestasien. Ingen pragmatisk løsning og ingen pragmatisk leder vil kunne redde os. Medmindre vi nu kan inspirere til en forandring i den følelsesmæssige natur hos en ny generation af verdensledere, så de bliver i stand til at tænke på menneskeheden først og starte med det synspunkt, at der kun er én menneskehed, og at menneskeheden grundlæggende er god, vil det være umuligt at stoppe vores selvdestruktion fra at ske før eller siden. Der er kun én menneskehed, og alle vores handlinger inden for statskunst må tage udgangspunkt i den. Denne konference er viet til at kæmpe for de smukke og bedre engle i menneskehedens natur midt i dens største krise. I sådanne tider er det digterne, der må føre an.

Den Internationale Fredskoalitions møde #78, fredag den 29. november 2024

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [DHS] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Hallo, alle sammen; velkommen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 78. møde i træk. Velkommen, alle sammen. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være jeres ordstyrer sammen med Dennis Speed og Dennis Small, som er mine medordstyrere.

Vi har tydeligvis en meget vigtig grund til at skabe denne Internationale Fredskoalition, nemlig at forene den internationale fredsbevægelse; som rent ud sagt har været dysfunktionel og har brug for at finde sammen. Vi ønskede at bringe folk sammen på tværs af deres ideologier og gennem mange forskellige nationer for at opnå ægte fred i verden.

Til at starte os i dag har vi grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle velkommen, uanset hvor I befinder jer. Desværre er den strategiske situation præget af en meget mærkelig uoverensstemmelse i opfattelsen af virkeligheden, som næsten virker, som om folk befinder sig i to forskellige universer, der næsten ikke har nogen forbindelse med hinanden. På russernes side havde vi efter indsættelsen af ATACMS- og Storm Shadow-missilerne fra USA og Storbritannien indsættelsen af det nye taktiske missil – som Putin beskrev det – Oreshnik i en ukrainsk våbenfabrik i Dnipropetrovsk. Og ifølge Gilbert Doctorow også reparationsværkstedet for den tyske Leopard-kampvogn, et produkt fra militærfirmaet Rheinmetall. Det havde dog ikke nogen reel betydning, for på trods af at Oreshnik-missilet, som Putin beskrev udførligt, blev opstillet. Det er et såkaldt taktisk missil med en hastighed på Mach 10, og det kan nå alle steder i Europa. Det burde have sendt et budskab om, at folk vågner op til faren for det atomare Damoklessværd, der hænger over vores hoveder. Men det var absolut ikke tilfældet, for umiddelbart efter skete der yderligere to angreb på Kursk og Brjansk, hvor der igen blev brugt ATACMS- og Storm Shadow-

missiler.

Alt, hvad man kan konkludere ud fra dette, er, at magthaverne forsøger at optrappe situationen på en sådan måde, at man i januar har en situation, hvor krigen, tilmed hvis Trump kommer ind i Det Hvide Hus, er optrappet i en sådan grad, at det vil være umuligt for Trump at nedtone den og træde tilbage. Så vi er i den farligste situation i verdenshistorien nogensinde. Hvis Vesten vedvarende ignorerer, at vi er på randen af en atomar udveksling, så kan det ske meget let.

I går i Astana, Kasakhstan, på mødet i Collective Security Treaty Organization, CSTO, uddybede Putin igen i detaljer, hvad dette Oreshnik-missil er. Det er dybest set et våben, der er hypersonisk; det kan ikke opfanges. Han beskrev, at Rusland i alt har ti gange så mange missiler som alle NATO-landene tilsammen. Han gennemgik i detaljer hver enkelt kategori af missiler og beskrev dem som overlegne i forhold til, hvad Vesten har. Det bliver naturligvis affejet i Vesten; medierne siger stadig, at Oreshnik ikke vil få nogen større indflydelse, ingen stor effekt. Men ud fra alt, hvad vi kan forstå, er det slet ikke tilfældet. Hvad det betyder, vil jeg beskrive om lidt.

Hvad er forskellen mellem Sarmat-missilet, som Putin annoncerede i 2018, og som var den store forandring; den nye type våbensystemer, som på det tidspunkt var første gang, der var hypersoniske missiler, som kunne flyve med Mach 20. Og hvert missil havde 12 selvstændigt målrettede Avangard-missiler, så de var MIRV'ede. Forskellen er følgende: Sarmat-missilet bruger flydende brændstof og skal derfor være silobaseret, hvilket betyder, at placeringen naturligvis er kendt af enhver fjende. Naturligvis kræver det stadig en stor sprængkraft, fordi det er dybt under jorden i siloer. Men Sarmat-missilet, som normalt kaldes Satan, er så kraftigt, at et enkelt missil af denne type kan ødelægge næsten hele Storbritannien.

Oreshnik-missilet kan kun nå Mach 10, og i modsætning til Sarmat-missilet har det fast brændstof og kan derfor være på mobile affyringsramper. Så det kan skjules bag træer, det kan camoufleres på alle mulige måder. Så det er stort set umuligt at ramme alle disse missiler i et angreb. Det betyder i praksis, at selve ideen om, at Vesten kunne iværksætte et halshugningsangreb mod den russiske ledelse, er helt udelukket.

Det betyder, at vi er i en situation, hvor Vesten vedvarende leger med ilden og lader, som om dette ikke eksisterer. Der vil efter al sandsynlighed komme et modangreb fra Rusland; det er forventeligt mod denne vedvarende udstationering af ATACMS- og Storm Shadow-missiler for et par dage siden. Igen beskriver Gilbert Doctorow i et langt interview med Nima Alkhorshid, hvordan han tror, at det sandsynlige angrebsmål er, fordi Putin for et stykke tid siden sagde, at de ville ramme de kommandocentre, hvor beslutningerne om at affyre disse missiler bliver truffet. Han udelukkede Storbritannien, fordi de har atomvåben, og dette ville naturligvis straks optrappes til en atomkrig. Han mener, at Rumænien, som har den amerikanske base for mange af disse udstationeringer, Aegis-systemerne, heller ikke er særlig sandsynligt i betragtning af, at der nu er en relativt russiskvenlig regering på plads. Så han efterlader Polen som den mest sandsynlige mulighed. Dette er bare en hypotese, men jeg gentager den, så folk får en fornemmelse af, hvor tæt vi er på en optrapning, som kan komme helt ud af kontrol. Det kunne også være et angreb på kommandocentralerne i Kiev.

Så det er dybest set, hvor vi er. Vi er på randen af atomkrig, og befolkningen i Vesten er for størstedelens vedkommende absolut ikke klar over det. Der er nogle få eksperter, der taler om det, og nogle mennesker i fredsbevægelsen er begyndt at blive ret skræmte over faren. Men de vestlige medier og de fleste vestlige politikere – især de transatlantiske høge – leger med ilden; og de leger med den mulige udslettelse af

civilisationen ved at ignorere disse klare tegn fra russisk side, som for dem helt sikkert betyder, at den røde linje er overskredet. Jeg tror, det gør det endnu mere påtrængende, at vi går over til et helt andet paradigme. Vi har indkaldt til en international Schiller-konference den 7. og 8. december. Det vil være et forsøg på at lægge et alternativ på bordet. Som vi sagde helt fra begyndelsen, er vi nødt til at overbevise de europæiske nationer og tilmed USA om at stoppe konfrontationen med det nye økonomiske system, der er ved at opstå i BRIKS; som er den Globale Majoritet. Hvis vi ikke tager springet fra konfrontation til samarbejde, står vi over for en afgrund af udslettelse af den menneskelige civilisation.

Vi har besluttet og diskuteret det allerede på det sidste IPC-møde: Hvor er de emner af fælles interesse, hvor vi kan forsøge at bygge broer, så vi kan se, at verdens problemer er af en sådan art, at de absolut kræver vores internationale samarbejde. Et af mange, ganske vist, men et meget påtrængende sådant problem er migrantspørgsmålet. Trump har gjort det klart, også gennem udnævnelsen af sit nye kabinet, at han har til hensigt at bygge en mur mellem Mexico og USA for at afværge migranterne fra Latinamerika og Mellemamerika. Det fungerer måske til en vis grad ved at holde migranterne ude og deportere de fleste af de illegale, men det løser slet ikke migranternes lidelser og situation. Det efterlader dem med en helt ufattelig krænkelse af deres menneskerettigheder. Det samme gælder de mennesker, der forsøger at komme fra Afrika og Sydvestasien til Europa, hvor EU kun har fundet et absolut modbydeligt svar, nemlig at opbygge Frontex, den paramilitære kystvagt, for at skubbe disse migranter tilbage og gøre det til et så forfærdeligt eksempel, at det forhåbentlig vil afskrække mange flere fra at komme. Og at lave aftaler med landene omkring Middelhavet om at opbygge flygtningelejre, som pave Frans med rette har kaldt koncentrationslejre, fordi de er omgivet af pigtråd, og folk kan generelt ikke forlade dem, når de først er i dem.

Vi har foreslået en radikalt anderledes tilgang til at sige, at Afrika har 600 millioner mennesker, som endnu ikke har elektricitet. Så hvorfor slår vi ikke vores kræfter sammen? Europæiske nationer og BRIKS-landene og USA, og gå i gang med et crash-program for at elektrificere Afrika, og samtidig starte opførelsen af visse banebrydende projekter som Inga-dæmningen i Republikken Congo og Transaqua-projektet, som ville levere elektricitet til industrialiseringen af 12 eller flere lande i hjertet af Afrika. Det ville virkelig skabe et incitament for de mennesker, som nu risikerer deres liv i forsøget på at komme til Europa og drukner i Middelhavet, til at blive hjemme og få et perspektiv til at opbygge deres egne lande og overvinde fattigdommen og underudviklingen ved at blive mellemindkomstlande på kort sigt. Og på samme måde kan man opbygge infrastruktur i Latinamerika, hvilket nu er muligt på grund af Chancay-havnen, den første dybvandshavn i Latinamerika, som skal forbindes med den bi-oceaniske jernbane. Det kan blive drivkraften for et helt nyt infrastrukturprogram for hele kontinentet. Det ville give flygtningene et incitament til at blive hjemme og opbygge deres lande i stedet.

Vi planlægger i mellemtiden at gengive en meget stærk pamflet i et crash-program, som vi snart vil høre noget om fra Dennis. Vi planlægger at bruge den – og jeg appellerer til alle jer, der deltager i denne IPC-konference. Download denne pjece og organiser jer, som I aldrig har gjort før, for at nå ud til folk, der er optaget af flygtningespørgsmål – kirker, alle slags sociale organisationer – for dette er vejen til fred. Denne form for samarbejde om at løse migrantspørgsmålet er blot en af de mange måder, hvorpå vi kan opbygge et nyt paradigme og opbygge en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal have en tilgang, der rent faktisk adresserer alle de påtrængende problemer som sult, fattigdom og sundhedskriser. Alle disse ting ville være så lette at overvinde, hvis vi kunne få samarbejde mellem verdens nationer og virkelig bevæge os ind i det, jeg kalder

menneskehedens voksenalder; hvor krig som middel til konfliktløsning er overvundet for evigt. For i en tid med atomvåben burde det være klart for enhver rationel person, at ideen om at løse problemer ved hjælp af krig – som har den medfølgende fare for at bruge atomvåben og dermed udrydde alt liv på planeten – bør udelukkes, hvis vi overhovedet har nogen fornemmelse af overlevelse.

Så jeg tror, det er det umiddelbare perspektiv, der ligger foran os. Jeg tror, vi er nødt til at give folk det perspektiv, at der er en udvej; for lige nu ser man, at folk virkelig er ved at blive bange. Folk flipper ud. I Tyskland er der for eksempel noget, der hedder Operation Plan Deutschland, hvor alle niveauer i samfundet skal forberede sig på den kommende krig med Rusland. Industrien opfordres til at forberede sig; jernbanen forstærkes kun i retning fra vest mod øst, så store mængder tropper kan transporteres til østfronten. Det er fuldstændig sindssygt! Den nye EU-kommission med von der Leyen har nu opgivet spørgsmålet om klimaforandringer, som var hendes mærkesag i hendes første embedsperiode. Nu har hun tænkt sig at militarisere EU fuldstændigt. Det er en tabersag, og det vil føre til Europas undergang, hvis det ikke stoppes. Folk i Tyskland får at vide, at de skal gøre deres kældre og garager klar til krigstid – som om det ville hjælpe i tilfælde af atomkrig. Det er fuldstændig vanvittigt, men det har den effekt, at det skræmmer folk til døde og gør dem ekstremt kulturpessimistiske.

Så da Scott Ritter opfordrede til verdensomspændende demonstrationer den 7. december, blev det opfanget af RT Germany, og der vil være demonstrationer nogle steder. Vi bør naturligvis diskutere, hvad der kan gøres i denne henseende for at forstærke det, i tillæg til og absolut i forbindelse med vores ekstremt vigtige Schiller Institut-konference i weekenden. Vi vil have talere på meget højt niveau, især fra det Globale Syd. Så jeg tror, det var mit første overordnede

overblik. Jeg synes virkelig, vi skal prøve at få et brud, for vi er i livsfare.

Kommentarer under diskussionen:
ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er i tråd med, hvad vi har set fra mange af de østeuropæiske lande – Ungarn, Slovakiet, Serbien og nu Rumænien. Det er tydeligvis et meget omstridt område. Georgien har lige opgivet at forhandle med EU om et potentielt medlemskab, hvilket er blevet besvaret med demonstrationer i form af en farverevolution. Så du kan se, at alle disse lande – og det, Alexandra beskriver i Rumænien – er i tråd med det faktum, at de alle er mere eller mindre nabolande til Ukraine. De er ikke blinde for, at tidevandet er vendt; at den nuværende situation i Ukraine er ved at blive en komplet kødhakker. Hver dag denne krig vedvarende er på bekostning af det ukrainske folk, som ofres uden nogen god grund. Jeg tror, at hvis man sidder i Rumænien og ser på det, så vil man være med i enhver udvidet krig, eftersom der er en amerikansk base i Rumænien. Så jeg tror, at det, vi ser lige nu, er, at befolkningen i mange af disse lande klart siger, at de ikke ønsker at være en del af det. Det ville være min første indskydelse.

DENNIS SPEED: Ray, har du noget, du vil tilføje?

RAY MCGOVERN: Jeg vil bare gerne understrege, hvad Helga lige sagde. Mirakler sker; mirakler kan senere blive forhindret af kræfter, der vil fjerne denne meget populære politiker. Men lad os sige, at Rumænien spiller den traditionelle rolle med at være anderledes; de var tilmed anderledes, da de var en del af Warszawapagten.

Mit spørgsmål til Helga og andre ville være: Er der udsigt til, at det kan smitte? Med andre ord: Rumænien holder op med at levere til eller fungere som forsyningsdepot for Ukraine; holder op med at sende våben dertil. Måske tilmed beder USA om at fjerne sin offensive base der; sin base, der skulle være en base for antiballistiske missiler, men det kan ikke fastslås,

at den er netop det. Den kunne skjule offensive missiler. Jeg tror, at alt dette ville være dynamit i Tyskland. Hvad tror du, Helga? Tror du, at den slags kan være smitsomt?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror absolut ja, for der er en kløft mellem befolkningen og de officielle myndigheder. Hvis man lytter til, hvad regeringen og mainstream-medierne siger, og hvad befolkningen tror på, og hvordan de taler sammen, er det som to helt forskellige universer. Så jeg vil sige, at selv om det ikke er garanteret, så tror jeg, at der er et potentiale for, at Europa, EU, kan bryde sammen. Jeg tror, at NATO kan bryde sammen. Jeg tror, det var en bekymring, som tilmed blev udtrykt af nogle af de NATO-embedsmænd, som tydeligvis holder øje med dette med falkeøjne. Så jeg tror, at svaret er et klart ja.

Lidt senere
ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at dobbeltmoral er årets eufemisme for det, der sker. Hvis man begynder at studere, hvad Putin udsender, hvad den faktiske effekt er af de russiske nye våbensystemer, så er de klart overlegne i forhold til NATO. Og samtidig har du NATO-generaler og folk fra vestlige tænketanke, der siger, at »NATO er så overlegen«. Jeg tror, at disse mennesker er fuldstændig desperate. Faktum er, at det vestlige system er ved at kollapse, og jeg tror, at det kollapser med en hastighed, der er betagende. Tag Tyskland som det mest grelle eksempel. Tyskland plejede at være nummer tre i verdensøkonomien; i BNP-tallene er det måske stadig tilfældet, men i virkeligheden er landet i frit fald. Industrien kollapser med en sådan hastighed, at Tyskland snart vil være et afindustrialiseret eller tidligere industrialiseret land. Intet fungerer længere. Togene er forsinkede, infrastrukturen kollapser. Der er en enorm kulturel krise. USA er i en forfærdelig tilstand. Hvis du ser på broerne, hullerne i motorvejene, den nedslidte kultur, den forfærdelige populærmusik. Alt er et symptom på et enormt kollaps.

Og hvad er virkeligheden for BRIKS-landene? Indonesien vil snart overhale Tyskland som verdens tredjestørste økonomi. Kina bevæger sig fremad med en hastighed, som er uden fortilfælde. Lige nu har de en økonomisk zone i det såkaldte Guangdong-Hong Kong-Macao Greater Bay Area, som ligger i det sydlige Kina; hele regionen mellem Hong Kong og Shenzhen, Guangzhou, Zhuhai. Det er en region med omkring 100 millioner mennesker, og det er motoren i verdensøkonomien. Det er, hvad den »produktive trekant Paris-Berlin-Wien« var for mere end 30 år siden. Den region i Europa er ved at kollapse, og Greater Bay Area i Kina er motoren i Bælte- og Vej-Initiativet, men også i verdensøkonomien. Kina har mere end 40.000 km højhastighedstog. USA har nul, intet, nul, nada. Jeg kunne blive ved og ved.

Jeg tror, at det, der motiverer denne dobbeltmoral, er desperation. Det er fuldstændig desperation, og flere og flere mennesker vågner op og ser det. Jeg tror, at krigsfaren kommer fra det faktum, at de vestlige eliter – og det er det, jeg virkelig prøver at forstå, hvordan det tilmed er muligt – de vestlige eliter viser sig ikke i stand til overhovedet at reflektere over, at deres politik slår fejl. At alt, hvad der sker i det Globale Syd, er et enormt tilbageslag mod den politik, der kommer fra Vesten – sanktioner, ensidige foranstaltninger af enhver art, indførelse af uretfærdige handelspolitikker, brug af dollaren som våben. Nu går disse lande i gang med at skabe deres egne finansielle mekanismer. Det er en reaktion på det, der kommer fra Vesten. Men de vestlige eliter er ude af stand tilmed måske at tænke, at de har gjort noget forkert. Nej, de bliver ved med at holde fast i det, uanset hvad. Det er for mig det mest utrolige. Hvis man indser, at man har begået en fejl eller en række fejl, så erkender man det på et tidspunkt og siger: »Vent lidt. Måske skulle jeg ændre min adfærd.« I en vis forstand er disse mennesker tydeligvis i den grad gift med deres privilegier, at de løber den største risiko i stedet for at reflektere over, hvad de burde rette op på.

Jeg tror, det er derfor, vi er nødt til at gå på gaden. Det er derfor, folk skal demonstrere; det er derfor, folk skal aktivere sig selv. Og især derfor skal vi sørge for, at det Globale Syds stemme bliver hørt tydeligere; for I har den største revolution i gang, jeg kan komme i tanke om. Større end det, der skete, da Sovjetunionen gik i opløsning, fordi vi har det Globale Syd, som er den Globale Majoritet, som nu udgør 85 % af befolkningen. De bevæger sig i en helt anden retning. Og jeg tror, at etablissementets manglende reaktion bare er et rent hysteri over denne kendsgerning.

Slutbemærkning:
ZEPP-LAROUCHE: Som svar til Doubashis [ph] (jeg forstod ikke helt navnet), så tror jeg, at der er et betydeligt antal såkaldte eliter, som har planer om at gå i en bunker. Det ved jeg med sikkerhed, for allerede for mange år siden havde vi en slags privat diskussion i Frankfurt med nogle bankfolk og diplomater og så videre. Da Lyn, som stadig var med os på det tidspunkt, gav sit perspektiv på, hvor det hele ville ende, sagde flere af dem: »Åh, jeg har mit hus i Australien, som har en dyb kælder flere etager nede i jorden.« Andre sagde: »Jeg har min billet til Chile eller Argentina«, eller hvad ved jeg. Så jeg tror helt sikkert, at der foregår sådan noget. At de nu fortæller tyskerne, at de skal gøre deres kældre og garager klar til atomkrig, tror jeg naturligvis ikke vil gå så godt, for alle ved, at det er en joke. Det svarer til at lægge landkortet over hovedet i tilfælde af, at der kommer en atombombe; hvilket er, hvad vi lærte i skolen, at vi skulle gøre.

Men jeg tror alligevel, at fænomenet er der. Da jeg boede i Virginia, var der en meget velhavende familie, som boede i nærheden i en anden by – Middleburg, faktisk – og de havde en privat lufthavn til små jetfly, og de rejste til et sted i Mexico, og de landede aldrig på jorden, de landede altid på taget af disse huse. Så jeg tror, der er en betydelig illusion om, at nogle af disse mennesker har midlerne til at overleve

dette. Det er min erfaring, som jeg ikke har fra bøger, men fra levende mennesker, der taler.

Når det er sagt, så tror jeg, at vi er nødt til at mobilisere millioner af mennesker til at gå på gaden. Det går jeg absolut ind for; det er nødvendigt. Hvis du husker, var det de fredelige demonstrationer i 1989, der gjorde en ende på regimet der [i Østtyskland]. I mellemtiden fortryder folk det, fordi de mener, at de fik det værre bagefter; at de blev koloniseret af Vesttyskland, men det er en anden sag. Gadens magt er helt sikkert et meget vigtigt redskab.

Men når det er sagt, så tror jeg, at den proces med Schiller Instituttets konferencer, som vi har haft, og som vi meget kraftfuldt vil fortsætte i næste weekend, er det sted, hvor der præsenteres begrebslige løsninger. Det er vigtigt at demonstrere og protestere mod noget, men det er langtfra nok. Man er nødt til at komme med løsninger som det, Dennis begyndte at tale om med planen om at industrialisere Afrika og Latinamerika for at løse migrantspørgsmålet. Men man er også nødt til at samle de netværk af mennesker, der rent faktisk repræsenterer dette nye paradigme. Det kan jeg love: Vi har denne gang et ekstraordinært antal talere, der repræsenterer det Globale Syd, men også lande fra USA, Europa og andre steder. Men I vil blive overrasket over kaliberen af de mennesker, der har valgt Schiller Instituttet som det forum, hvor sådanne ideer kan samles.

Så jeg tror, at begge ting har deres plads, og jeg vil bare opfordre til, at vi mangedobler hinandens indsats. At de mennesker, der arbejder på demonstrationen af Scott Ritter, alle deltager i konferencen, og at vi mobiliserer til demonstrationen. For hvis du ser på tidspunktet, så er vores konference på den amerikanske østkyst kl. 9-12 og derefter kl. 13-16. Vi var nødt til at vælge det tidspunkt, så vi har de mennesker i Europa, for hvem det vil vare til kl. 22, som er omtrent den tålmodighed, folk har om aftenen til at deltage. Og så starter Scott Ritter-arrangementet kl. 17.00 (ET). Så

der er ingen konflikt. Og jeg synes, du skal have energi til at deltage hele dagen, og du vil komme ud af det her som en meget stærkere person; og du vil have gjort noget for at opretholde menneskehedens fortsatte eksistens. Så det er umagen værd at være stærk den dag, døgnet rundt.

Modsætningernes sammenfald og begrebet om sejr

Den 14. september (EIRNS) — Bemærkningerne fra John Hyten, general i det amerikanske luftvåben og næstformand for Forsvarskommandoen, ved et møde i går i Brookings-Instituttet, har hårrejsende implikationer. Hyten erklærede, at han anså det for meget muligt, at der er en reel fare for en varm krig mellem Rusland og USA, eller mellem Kina og USA. Udviklingen af nye former for atomvåben og deres affyringssytemer, samt manglen på tillid i forhandlingerne — sågar manglen på forhandlinger overhovedet angående spørgsmål om strategiske våbensystemer, for eksempel mellem Kina og USA — betyder at vi, muligvis vildledt af computer-drevne systemanalytiske fejlberegninger, er på vej til at "gøre det utænkelige, hvilket ikke desto mindre bliver uundgåeligt". "Jeg ved at præsidenten — Præsident Biden — og Præsident Xi har talt sammen et par gange dette år. Dette er vigtigt. Men jeg håber, at vi kan udvide den samtale hele vejen ned til militær-til-militær-niveauet," sagde han. "Vi fører samtaler om strategisk stabilitet med Rusland for at være sikre på, at vi forstår hvor vi er, ikke blot på det atomare område, men også i rummet. Vi har brug for, at denne samtale også påbegyndes med kineserne, det har vi virkelig. Vi bliver nødt til at være i stand til at sætte os ned, jeg har brug for at kunne sætte mig

ned – forsvarsminister Austin, det politiske lederskab, udenrigsministeriet – og snakke om disse spørgsmål med Kina. Fordi så forskellige som vi er, har vi fundamentale, fælles mål, og det er aldrig at gå i krig med hinanden."

Hyten udtalte, at den anden tilgang uden forhandling meget vel kunne tilintetgøre verden. Han påpegede også, at sine kinesiske og russiske modstykker, som Ryabkov, insisterer på at det har været USA, der gennem handlinger som at placere atomvåben og "defensive platforme" i Europa, har fremprovokeret denne situation. Udover dette og et par andre vigtige, men enkeltstående, opfordringer til forhandlinger har USA dog ikke indtil videre tilbudt nogen strategisk anvendelig tilgang for et "modsatrettet paradigme", eller i det mindste nogen indsigt i hvordan et sådant modsatrettet syn kunne opnås.

Forslaget om Afghanistan fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald, fremlagt af Helga Zepp-LaRouche, kan anvendes på mange måder, hvilket, betragtet som et hele, kunne løse den nuværende selvforskyldte geopolitiske, gordiske knude. Dette forslag kan også være en rettesnor for de moralsk forvirrede i udenrigsministeriet og diverse europæiske efterretningstjenester, som stadig ikke kan begribe hvorfor eller hvordan de blev besejret i Afghanistan. Det var ikke Taliban, men deres egne forældede aksiomer, postulater og forudsætninger om virkeligheden i forbindelse med "Project Democracy"/"Permanent Revolution", specielt i en ny COVID-19-æra, som besejrede dem der. Historien skulle have lært dem, at militærmagt er det præcist modsatte af det som burde anvendes for at sikre en strategisk sejr i denne situation. Taliban må anerkendes som en forhandlingspartner; det afghanske folk må forsørges med mad og medicin; regeringsinstitutionerne, særligt de finansielle institutioner, må ikke angribes af de transatlantiske sanktioner. Betroede forhandlere, som Pino Arlacchi, der kender nationen og dens befolkning, burde gives

autoriteten til at hjælpe med at påbegynde genopbygningsprocessen, herunder overgangen væk fra den angloamerikansk tilsete opiumproduktion. USA, uden militærets tilstedeværelse, burde forsøge at engagere især Kina i Afghanistan-området, således at General Hytens ønske om militærforhandlinger i det mindste baseres på en demonstration af tillid og samarbejde mellem Kina og USA i en tidligere krigszone, som ikke er af militær natur.

Idéen, den strategisk militære forestilling, fra Komiteen for modsætningernes Sammenfald er, at de ikke-dødbringende militære afdelinger af verdens respektive militærstyrker (såsom sundhedschefens afdeling i USA) kan udvides med store brigader af unge, udsendt på livreddende missioner, særligt i områder med mangelfulde sundhedsfaciliteter. Ironisk nok kunne dette meget vel være den eneste måde at forhindre et udbrud af det, som én amerikansk forsker har kaldt ”byldepest 2.0”, en mutation som kombinerer deltavariantens smitsomhed med noget så skrækkeligt som Ebola, Marburg-virusset eller andre sygdomme. I artiklen: ”Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, og direkte, ikke-voldelig aktion i en tid med socialt sammenbrud”, skriver Helga Zepp-LaRouche: ”Eftersom det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid allerede er truet af en kombination af pandemien og den økonomiske krise, er der brug for et perspektiv, som håndterer pandemien, og samtidig giver dem en konkret måde at hjælpe på…

COVID-19-pandemien og fremtidige pandemier kan kun klares, hvis hvert eneste land her på Jorden har et moderne sundhedsvæsen, og det kræver en langt større gruppe af trænet medicinsk personel end der nu er tilgængeligt. Der er i øjeblikket en indsats for at oprette en komite i USA, Europa og i Afrika for at organisere partnerskaber mellem universiteter, klinikker, hospitaler og medicinske faciliteter. Opgaven for disse partnerskaber er at træne arbejdsløse unge først til medicinske hjælpefunktioner og

derefter til at blive medicinsk personel, baseret på Roosevelts Civilian Conservation Corps."

Under de nuværende omstændigheder i Afghanistan, som David Beasley beskrev det, er 14 millioner mennesker i fare for umiddelbart at sulte ihjel (yderligere 14 millioner ikke langt fra samme situation), og mange nationer – Iran, Pakistan, Kina, Rusland, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan osv. – har en interesse i ikke blot at holde terrorisme under kontrol, men i at skabe økonomiske udviklingskorridorer. Disse kan spille en rolle, ikke blot i en stabilisering, men i en fysisk fornyelse. Afghanistan er på nuværende tidspunkt et "område med negativ krumning", den bedste af alle mulige regioner hvor metoden for modsætningernes sammenfald kunne anvendes.

Den undervurdering af betydningen af Nicolaus Cusanus' diplomati for at undgå krig ved kirkerådet i Firenze i 1439, samt de strategiske krigsbetingelser hvorunder De Docta Ignorantia blev skrevet, har betydet, at Cusanus nærmest har været utilgængelig, som en tænker for dem der har allermest brug for at kende ham. Mindehøjtideligheden ved "Sorgens tåre", som fandt sted i New Jersey den 12. september, samt udtalelser fra deltagerne, særligt amerikanerne Terry Strada og Kirk Wiebe, og også udtalelserne af officerer fra byen Bayonne, var ubetingede erklæringer om en politisk intention, som faktisk kan blive den dominerende i USA, og ironisk nok, dermed i verden: Respekt for andre nationer, en lidenskabelig forpligtelse til ve og vel for alle på Jorden samt en løsning på konflikter med ikke-voldelige midler.

Modstanden, i form af den britiske krones "Tomme Blære" (Tony Blair) og andre, ved muligvis hvad de vil, men ved ikke hvad de laver. Det problem er mere eller mindre præcist beskrevet af Caitlin Johnstone, i en artikel den 14. september, med titlen "Vores guder har ingen hoveder": "Vi befinder os på en spøgelsesagtig køretur på et planetstort hølæs på vej til Ragnarok, og der er ingen som styrer.

”Jo, ved første øjekast ser det ud som om at der er nogen som har roret… Da kigger du lidt nærmere og… det som i sidste ende styrer tingenes gang er ikke så meget personerne i institutionerne, som institutionerne selv, der opererer ud fra motiver om profit og vækst, der er indbygget i dem og er fuldkommen afskåret fra normale, menneskelige værdier… Og problemet er selvfølgelig, at disse ikke er vise og velmenende guder, men menneskeskabte tankekonstruktioner med omkring den samme intelligens og indsigt som det vækst-frem-for-alt-værdisystem, som en kræfttumor har. De moderne guder er tankeløse, altopslugende ædedolke, kontrolleret af ingen som helst. De moderne guder har ingen hoveder”. [Fremhævning i originalen.]

Billede: Chairman of the Joint Chiefs of Staff from Washington D.C, United States, CC BY 2.0 via Wikimedia Commons

---

Under trussel om krig organiserer Schiller Instituttet en moralsk renæssance

3. og 4. maj (EIRNS) — I over et halvt århundrede er menneskeheden blevet truet af den meget reelle mulighed for selvpålagt udryddelse gennem atomkrigsførelse, igangsat enten forsætligt eller ved et uheld. Denne trussel er tiltaget og aftaget under perioder med næsten overhængende krigsførelse, nogle kendte (den cubanske missilkrise) og nogle ukendte (alarmen fra september 1983, der indikerede en amerikansk

affyring af fem missiler, som en sovjetisk oberstløjtnant på egen hånd besluttede, var en falsk alarm).

I dag er truslen ekstrem, men kun få har kendskab dertil, på trods af at admiral Charles Richards, lederen af den amerikanske strategiske kommando, siger, at der er en "reel mulighed" for nuklear konflikt med Rusland eller Kina, og kræver at det "amerikanske militær skal ændre dets vigtigste præmis fra 'atomar deployering er ikke mulig' til 'atomar deployering er en meget reel mulighed".

Henry Kissinger – generelt ingen ven af menneskeheden – advarede den 30. april meget præcist om, at spændingerne mellem USA og Kina truer med at opsluge hele verden og kunne føre til et Harmageddon-lignende sammenstød mellem de to militære og teknologiske giganter. "For første gang i menneskehedens historie har menneskeheden kapacitet til at udslette sig selv indenfor en afgrænset tidsperiode".

USA's og NATO's beføjelser til at indføre et "regelbaseret internationalt system", som det konstant gentages af Biden-administrationen og de britiske "imperialistiske" talerør, består nu i at beordre alle nationer til at slutte sig til USA og Europa for at opgive fossil brændselsenergi, højteknologisk landbrug og husdyrbrug samt energiintensiv industriel teknologi, uanset konsekvenserne for deres befolkninger. Desuden skal de være med til at tæske Rusland og Kina, indtil disse teknologiske stormagter falder til patten. NATO-eliter mener, at det at fremprovokere en atomkrig er en risiko, der er værd at tage for at tvinge deres modstandere til at "dekarbonisere" og skrue tiden tilbage for industri og energi.

Canada angribes nu af amerikanske embedsmænd som en strategisk modstander for at have olierørledninger under Mackinac-strædet. Tyskland straffes med sanktioner indtil det opgiver en gasrørledning fra Rusland. New Zealand skal udvises fra efterretningspartnerskabet "Five Eyes" for ikke at erklære Kina for sin fjende. Østeuropæiske regeringsledere skal bøje

sig for NATO/britisk geopolitisk konfrontation med Rusland eller få påtvunget "regimeskifte".

Den dystre virkelighed af denne "store nulstilling" – for dette er "den faktiske karakter af den store nulstilling – er, at NATO vil dynge sanktioner og trusler på og udæske Rusland og Kina til stormagtskrig, en krig som menneskeheden ikke vil overleve, snarere end at lade dem fortsætte med den teknologiske og industrielle udvikling, som de transatlantiske nationer selv er i færd med at opgive. Og Kina og Rusland vil ikke acceptere tilbagegang til ”nul kulstof”.

For drivkraften bag denne trussel skal man dog se på City of London og Wall Street, de største finansielle giganter og centralbanker – og der finder man den store svaghed ved 'the Great Reset'. Disse finansielle kræfter kigger lige ind i et globalt finansielt sammenbrud af en boble af virksomhedsobligationsgæld og kapitalfinansiering; en boble på titusindvis af billioner dollars og yderligere titusinder af billioner i udestående derivater. En dyster milepæl på vej til dette nedbrud er netop blevet nået, med sammenbruddet af en meget stor hedgefond ved navn Archegos, hvilket forårsagede store tab i store europæiske banker; de ved, at enden er nær, mindre end om et år.

Derfor føler storfinansen i London og Wall Street det presserende behov for at undslippe krakket med en ny, gigantisk boble af "grøn finansiering" – vindmølleparker, solcelleanlæg, kulstofkompensationer og kreditter for spekulation, landmænds "kulstofopdræt", kulstofderivater… Og du kommer til at betale for det. Hvis du ikke vil det, kommer deres svaghed for dagen.

Hvis tilstrækkeligt mange borgere og organisationer nægter og i stedet kræver industriel udvikling for alle nationer, kan 'the Green New Deal' knuses.

Men mange borgere og ledere i USA og Europa har ikke længere

moral til at efterstræbe industriel udvikling for udviklingslande, i Afrika og Sydvestasien. De er ligeglade, eller gjort ligeglade med den hungersnød, udløst af pandemien, der truer 300 millioner mennesker i år i Sydasien og Afrika. Ligeglade med folk, hvis folkesundhed og hospitalsvæsener er bukket under trykket af COVID-19, fordi deres nationer mangler den moderne sundhedskapacitet, som enhver nation bør og skal have. De er selvoptagede nok til at ignorere en forværret social konflikt, og utroligt nok, den voksende trussel om global, skæbnesvanger krig.

Schiller Instituttets konference, der afholdes lørdag den 8. maj, på 76-årsdagen for fascismens nederlag i Europa, er udtænkt til at samle lederskabet for at afværge katastroferne og indlede et nyt paradigme for relationer mellem suveræne nationer til gensidig gavn for alle.

Tilmeld dig videokonferencen, der starter kl. 15:00 dansk tid: "Den transatlantiske verdens moralske kollaps skriger på et nyt paradigme." Se programmet og tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210508-conference

---

Kina vil masseproducere Ebola vaccine

15. oktober 2015 – Et kinesisk selskab har planer om at masseproducere den Ebolavaccine, som Kinas Akademi for Militærmedicinsk Forskning har udviklet. Tianjin CanSino Biotechnology, Inc., i den nordøstlige by Tianjin, er i færd med at bygge en produktionsfacilitet til 315 mio. dollars til formålet. Faciliteten vil stå færdig i 2017 eller 2018. Det

findes endnu to vacciner – Merck and NewLink Genetics', og Johnson & Johnsons – hvoraf den første betragtes som færdigtestet (men der forlyder intet om produktionsplaner); det andet selskab har netop indledt kliniske tests.

EU's udenrigspolitiske chef Mogherini åbner for diskussion om afslutning af sanktioner mod Rusland

15. jan. 2015 – Den europæiske Unions udenrigspolitiske chef, Federica Mogherini, har uddelt et dokument til regeringer forud for et møde mellem de 28 EU-udenrigsministre i Bruxelles den 19. januar, der siger, at blokken måske burde overveje en genoplivning af en fælles indsats med Moskva med hensyn til en håndtering af problemerne med Syrien og Irak, Libyen, Iran og Nord Korea, så vel som ebola og det palæstinensiske spørgsmål.

Dokumentet foreslår »en mere forudseende tilgang« for at få Rusland til at skifte kurs omkring Ukraine og bemærkede et fælles, langsigtet mål om frihandel »fra Lissabon til Vladivostok«, og det sagde, at EU måske skulle undersøge en udvidelse af handel med Rusland og dets Eurasiske Økonomiske Union med ex-sovjetstaterne. Det var Ukraines præference med frihandel med EU snarere end med EØU, der var anledning til konfrontationen.

Dokumentet sagde, at alle skridt fra EU ville være »tæt forbundet til den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, en våbenhvileaftale fra september, der involverede Moskva, Kiev og de pro-russiske oprørere, så vel som »god vilje« fra

Rusland om indgåede EU-Ukraine handelsaftaler og om russiske gasleverancer til Ukraine.

Dokumentet foreslog også at skelne mellem de sanktioner, for det meste mod individer og selskaber, der blev påtvunget i marts måned efter »annekteringen« af Krim – »hvor ingen ændringer forventes på kort sigt« – og så de sanktioner, der blev påtvunget russiske industrier i juni måned pga. urolighederne i det østlige Ukraine. Sidstnævnte sanktioner »burde EU være rede til at nedskalere, så snart Rusland i fuld udstrækning implementerer Minsk-aftalerne«. Allerede i sidste uge sagde Mogherini, at hun havde fundet, at regeringsfolk fra Moskva på det seneste var langt mere samarbejdsvillige omkring spørgsmål om globalt diplomati og så dette som et tegn på, at spændingerne kunne mindskes.

Foto: Federica Mogherini. Hun overtog 1. november 2014 posten som EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, populært kaldet EU's udenrigschef.

Schiller Instituttets foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg 2. dec. 2014: Lad os samarbejde med BRIKS-landene i stedet for at have

konfrontation og atomkrig

Underskriv resolutionen her.

2. dec. 2014: En delegation fra Schiller Instituttet med formand Tom Gillesberg i spidsen havde i dag foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Her følger teksten, som Tom Gillesberg læste op ved foretrædet:

Goddag. Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Tak fordi vi måtte komme.

Ved et foretræde for dette udvalg den 18. marts i år advarede vi om, at verden befandt sig på en nedtælling til en atomkrig, hvis ikke den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og Kina, der kræver russisk og kinesisk underkastelse over for den vestlige dagsorden, blev afløst af en vestlig politik for samarbejde. Det er desværre ikke sket.

Med opbakning fra USA og EU (med Danmark som en aktiv deltager) har man ikke forsøgt at finde en løsning på konflikten i Ukraine, men har tværtimod støttet en konsolidering af de højreekstreme neonazistiske og anti-russiske kræfter, der kom til magten ved statskuppet i februar. I stedet for at arbejde for en politisk løsning i Ukraine, der muliggør, at Ukraine både kan samarbejde med EU og Rusland, har man tvunget Ukraine til at vælge side, med den nuværende borgerkrig som resultat.

Dermed er udviklingen i Ukraine blevet en del af den tragiske fejltagelse, der har fundet sted efter Berlinmurens fald, hvor man misbrugte chancen for at opløse NATO og etablere en inkluderende verdensorden, hvor alle nationer, inklusive Rusland, kunne bevare deres suverænitet og samtidigt deltage i et samarbejde på lige vilkår. I stedet har man ved hjælp af

udvidelser af NATO og EU indlemmet stadig større dele af Østeuropa i den vestlige interessesfære og med etableringen af et missilforsvar og udviklingen i Ukraine, direkte truet Rusland strategisk.

Rusland har gjort klart, at man aldrig kommer til at underkaste sig et vestligt diktat og er i gang med en fornyelse og reorganisering af sit militær og sine atomstyrker for at understrege alvoren. Kina har mere lavmælt sagt det samme.

Fortsættes denne konfrontationspolitik, som de vestlige økonomiske sanktioner imod Rusland er en del af, er det umuligt at løse de store fælles problemer menneskeheden står over for, så som det igangværende sammenbrud at det internationale finanssystem, Islamisk Stat og ebola-pandemien. Men samtidig havner vi også, i lighed med optakten til Første Verdenskrig, i en situation, hvor krig er uundgåelig og det udelukkende er et spørgsmål om, hvem der angriber først. I en verden med atomvåben er det vejen til menneskehedens udslettelse.

Mens USA og EU rasler med våbnene og søger konfrontation og krig, er der heldigvis en anden dynamik i gang, hvor størstedelen af Jordens befolkning er i gang med at etablere et samarbejde, der gør det muligt at sikre fredelig sameksistens for alle nationer og folkeslag her på jorden. Det er udviklingen omkring BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika).

Ved BRIKS-topmødet i Fortaleza, Brasilien, i midten af juli blev man enige om i fællesskab at etablere en Ny Udviklingsbank og en valutafond (CRA), der tilsammen signalerede, at det voksende politiske, strategiske og økonomiske samarbejde i BRIKS og den stigende integration af BRIKS-landenes økonomier nu havde nået et punkt, hvor man var klar til at præsentere omverdenen for et alternativ til det nuværende kollapsende, vestligt dominerede internationale

finanssystem med centrum i City of London og Wall Street.

BRIKS-landenes ledere gjorde det klart, at deres aktiviteter ikke ville begrænse sig til BRIKS-landene, men være et tilbud om økonomisk udvikling til hele verdens befolkning. Man lagde grundlaget til en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer og folkeslag at få adgang til økonomisk udvikling på lige fod. Denne vision har været kernen i Lyndon LaRouches internationale politiske bevægelse gennem de seneste 40 år og i Schiller Instituttet arbejde siden dets grundlæggelse i 1984.

LaRouche foreslog i 1975 etableringen af en international udviklingsbank, og efter Berlinmurens fald fremlagde vi programmet for Den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien som en opbygningsplan for Øst- og Vesteuropa. Efter Sovjetunionens opløsning blev programmet udvidet til Den eurasiske Landbro, en politik, der var temaet for en konference Schiller Instituttet var med til at arrangere i Beijing i 1996, og som netop er præsenteret i en opdateret version. Denne silkevejspolitik er under den nuværende præsident Xi Jinping blevet selve grundlaget for Kinas politik.

Allerede under topmødet i Fortaleza var der møder med landene fra UNISUR, samarbejdsorganisationen for de Sydamerikanske lande, hvor det blev tydeligt, at hele Sydamerika, med et entusiastisk Argentina i spidsen, ønskede at indgå i et tæt samarbejde med BRIKS-landene. Samtidigt blev snesevis af bilaterale økonomiske aftaler indgået om bygningen af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en ny Panamakanal gennem Nicaragua, og af jernbaner og kernekraftværker, samt valutaaftaler og samarbejde om rumprojekter og forskning mellem primært Kina og Rusland og de forskellige sydamerikanske nationer.

I Afrika har BRIKS-landene også fundet gode samarbejdspartnere. Under ledelse af sin nye præsident el-Sisi har Ægypten indledt et tæt samarbejde med BRIKS og har

iværksat bygningen af en ny Suezkanal. For nylig er Nigeria og Kina så blevet enige om bygning af jernbaner til 12,5 mia. dollars finansieret af Kina, og Kina er i dag ved at blive den største udenlandske investor i Afrika. Der er også diskussioner i gang om at etablere et frihandelsområde, der vil inkludere størstedelen af Afrika.

Men det sted, hvor BRIKS-geometrien har sin største konsekvens, er naturligvis i Asien. Siden valget af Modi til premierminister i Indien, har Indien meldt sig under BRIKS-fanerne som entusiastisk fortaler for at rense ud i fortidens dårligdomme og med Modis ord ”få skabt en massebevægelse for udvikling”. Statsbesøg med topmøder mellem Modi og Putin og Modi og Xi Jinping har bidraget til, at Indien er ved at blive integreret i det stadig dybere politiske, økonomiske, videnskabelige samarbejde mellem Kina og Rusland, noget, der vil blive fortsat ved Putins statsbesøg i Indien i næste uge.

Xi Jinpings politik for den nye silkevej er samtidigt i gang med at aktivere en voksende del af Kinas gigantiske valutareserver på omkring 4.000 mia. dollars. Dels gennem en sværm af bilaterale aftaler og investeringsprojekter med lande i Asien, men også gennem at være primus motor i etableringen af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, på mindst 100 mia. dollars, som for lidt over en måned siden blev vedtaget med Kina og 20 andre lande som grundlæggende medlemmer. Desuden annoncerede Kina på det nylige APEC-topmøde i Beijing etableringen af en Ny Silkevejsfond på 40 mia. dollars.

Både på APEC-topmødet og på det efterfølgende G20-topmøde i Brisbane, Australien, gjorde Xi Jinping meget ud af at gøre klart (i lighed med hvad der skete i Fortaleza), at alle disse nye alliancer og økonomiske institutioner ikke er ekskluderende, men inkluderende. Alle kan være med, og det gælder også USA. Ved pressemødet efter sit møde med præsident Obama ved APEC-topmødet sagde Xi Jinping bl.a.: »Jeg introducerede også præsident Obama for Kinas initiativer med

at etablere den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Silkevejsfonden. Hvordan man udvikler infrastrukturen er den væsentligste flaskehals, som forhindrer økonomisk udvikling. Kina har taget initiativ til AIIB for at tilbyde støtte og facilitet til regional infrastrukturudvikling. Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's, og andre relevante landes, aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele velstand og fred i det asiatiske Stillehavsområde«.

Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche arbejder, bl.a. med en underskriftindsamling, for at få USA og Europa til at tage imod denne udstrakte hånd fra BRIKS-landene. Som et lille land, der har en tradition som brobygger ude i verden, men også er med i EU og NATO – og netop nu har et historisk tæt samarbejde med USA – påhviler der Danmark et særligt ansvar. Ved at bryde med den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og i stedet åbent byde BRIKS-landenes nye verdensorden velkommen, vil vi få en stor indflydelse på den videre udvikling. Vi vil ikke blot kunne påvirke andre lande i EU til at skifte kurs, men også sende et klart signal til vor ven USA om, at det ligeledes er i USA's interesse, at gå samme vej.

I en verden, hvor der er atomvåben nok til at udrydde menneskeheden flere gange om, er krig som politisk redskab noget, der må høre fortiden til. I stedet må alle verdens nationer samarbejde om menneskehedens fælles mål og med den udstrakte hånd fra BRIKS-landene, så er det nu en reel mulighed. Lad os takke ja til BRIKS-landenes tilbud og skabe en global økonomisk, videnskabelig og kulturel opblomstring uden sidestykke i menneskehedens historie.

Tak for ordet.

Dias ved foretrædet..

RESOLUTION 22. nov. 2014: USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS

Se de første hundrede underskrifter af prominente personer fra 20 nationer nederst på siden.

Se også: **PRESSEMEDDELELSE**

Nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Hugo Andersen, Director, Taarnby Karroserifabrik, Taarnby

John Scales Avery,Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs

Tom Gillesberg, Chairman, The Schiller Institute in Denmark

Anika Telmányi Lylloff, Violinist,Copenhagen

Mohammad Mahfoud, Head of Danish- Syrian Union

Jens Jorgen Nielsen,Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia

Thomas Grønlund Nielsen,Physics Lecturer,Herlufsholm Skole

Ole Skjold, former director Ole Skjold ApS, Frederikssund

Erling Svendsen, Former President Danish Wheat Growers Association, Hvalso

Ole Valentin-Hjorth, Economist

English pdf: see the pdf at the bottom of the page.

Schiller Instituttet har udsendt følgende internationale resolution, til underskriftsindsamling:

I nutidens atomvåbenalder kan konsekvensen af en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina kun blive den menneskelige arts udslettelse gennem atomkrig.

BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og

Sydafrika) er gået i forening for at forfølge en politik med økonomisk udvikling ikke blot for deres egne nationer, men til gavn for befolkningerne i alle nationer. Med dette formål for øje har de skabt en Ny Udviklingsbank til at investere milliarder i nødvendige udviklingsprojekter.

Kina har for nylig taget de første skridt til den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, som flere end 20 asiatiske nationer har tilsluttet sig som stiftende medlemmer, og Kina har ligeledes oprettet en Silkevejs-udviklingsfond.

På APEC-konferencen i Beijing inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske præsident Obama til at gå med i Kinas og andre asiatiske nationers, inklusive Ruslands, indsats for at udvikle den Nye Silkevej.

Disse initiativer er ikke geopolitiske i deres natur. I modsætning til frihandelsaftalen Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, og som ekskluderer Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag til det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsaftale (FTAAP), inkluderende. De er baseret på den idé, som afdøde Pave Paul VI udtrykte som, at »det nye navn for fred er udvikling«. På det nyligt afholdte G20-topmøde i Australien talte både Xi Jinping og den indiske premierminister Modi således begge om det dobbelte formål, at opnå global fred og bringe en afslutning på fattigdom gennem økonomisk udvikling.

Der er intet problem i verden, der ikke kan løses gennem en sådan tilgang, og modsat vil intet problem blive løst uden.

Et sådant samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, er nødvendigt for at besejre Ebola-pandemien i Afrika.

Den terrortrussel, der repræsenteres af ISIS og al-Qaeda, har i lige grad som sit mål Rusland, Kina og Indien, såvel som også USA og Europa. Den kan kun overvindes gennem en ny sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde.

Politikken med at gennemføre »farvede revolutioner« under påskud af demokrati repræsenterer, selv om dette begreb ikke nævnes, en krigspolitik, fordi det har til formål at vælte regeringer ved hjælp at penge fra udlandet. Det må stoppe. Kampagnen for at påtvinge Rusland sanktioner på grund af landets opposition mod sådanne »farvede revolutioner« og det nazistiske kup i Ukraine forværrer blot den globale krise. En fremgangsmåde, baseret på gensidigt samarbejde for at opnå menneskehedens fælles mål over hele Eurasien og videre endnu, ville i stedet skabe grundlaget for global fred.

Alt imens USA har forladt Kennedys rumprogram, så har kineserne forpligtet sig over for et måneprogram med fokus på udvinding af helium-3 med det formål at skabe ubegrænset fusionsenergi. Med et samarbejde mellem USA, Europa, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, ville mennesket endelig kunne virkeliggøre Johannes Keplers vision om at beherske solsystemets love, til gavn for mennesket.

Udelukkende kun en sådan tilgang ville bringe USA og Europa tilbage til deres oprindelige formål, som det kommer til udtryk i den Europæiske Renæssance og den Amerikanske Revolution, et formål, som USA og Europa i stigende grad har forladt, og som resten af verden nu har vedtaget og nu indtrængende opfordrer dem til atter at vedtage.

Vi opfordrer derfor USA og Europa til at forlade fortidens geopolitiske selvmordspolitik, som førte til de to forrige verdenskrige og er i færd med at føre til den tredje, og i stedet opbygge en fremtid for hele menneskeheden gennem atter at vedtage Den westfalske Freds princip, gennem at basere udenrigspolitik på princippet om »den andens fordel«, som gjorde en ende på trediveårskrigen i Europa, samt på John Quincy Adams' idé om »et samfund baseret på principper mellem suveræne nationalstater«.

Dette er det eneste handlingsforløb, som er i overensstemmelse med menneskets sande natur som den eneste, kreative art.

Ethvert andet handlingsforløb er baseret på idéen om, at mennesket er et dyr, og vil føre til menneskets udslettelse.

Som patrioter i vore egne nationer, og som verdensborgere, opfordrer vi vore medborgere og vore nationers ledere til at have det fornødne mod til at bryde den aktuelle cyklus med en optrapning af bestialiteter, gennem at tage imod det generøse tilbud om at samarbejde med BRIKS.

(Ved at underskrive denne erklæring giver jeg tilladelse til, at mit navn må offentliggøres.)

Send venligst navn, stilling (kun til identifikation), og gerne telefonnummer gennem skrivunder.net (se ovenpå eller www.skrivunder.net/samarbejde_med_briks) eller si@schillerinstitut.dk Send gerne resolutionen rundt til dine kontakter og andre som du mener burde skrive under.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesberg, Formand for Schiller Instituttet i Danmark, har også skrevet under.

First Name	Last Name	Title	City	State	Country
Morad	Abou-Sabe	Arab American League of Voters of NJ	Monroe	New Jersey	USA
Amer	Aboud	Syrian American Forum	Chicago	Illinois	USA
Fidel	Acevedo	Co-Chair, Progressive Hispanic Caucus, Texas Democratic Party		Texas	USA
Ramatu	Ahmed	Founder, Federation of African Muslim Women in America	Bronx	New York	USA
Jacques	Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States	New York	New York	USA
Roseanne	Barr	Comedienne and former Presidential candidate, Peace and Freedom Party		Hawaii	USA
George	Bioletto	International Association of Machinist Trustee	Long Beach	California	USA
Kofi A.	Boateng, PhD	African Federation, Inc.	Ossing	New York	USA

Elena	Branson	President, Russia Center	New York	New York	USA
Howard	Chang	Professor of Hydraulic Engineering (ret) San Diego State University	San Diego	California	USA
Ramsey	Clark	US Attorney General 1967-69	New York	New York	USA
Jaime	Contreras	business representative, Painters Union, Las Vegas, Nevada, Las Vegas Chapter Co-ordinator for Labor Council For Latin American Advancement	Las Vegas	Nevada	USA
Hal	Cooper	Transportation Engineer, Advisory Board for Seattle’s Freight Transportation Division	Seattle	Washington	USA
Brian	Crowell	Teacher, former Shop Steward, American Federation of Teachers Local 1078	Berkley	California	USA
Dr. Fred	Dallmayr	Co-Chair, World Public Forum—Dialogue of Civilizations	South Bend	Indiana	USA
Dr. Bill	Deagle	Genesis Communication Network, Host, Nutri-Medical Report		California	USA
E. Leopold	Edwards	retired faculty Howard University	Washington	D.C.	USA
James H.	Fetzer PhD	McKnight Professor Emeritus, University of Minnesota, Duluth	Duluth	Minnesota	USA
James	Fox	President, American Fertilizer Trade, LLC	Great Neck	New York	USA
Cornelius	Gallagher	U.S. Congressman 1959-1973		New Jersey	USA
Donald	Gibson	Professor Emeritus, University of Pittsburgh, author of Wealth, Power, and the Crisis of Laissez Faire Capitalism and Battling Wall St.: The Kennedy Presidency	Greensburg	Pennsylvania	USA
George C.	Hillman, MBA	American Entrepreneur	Boston	Massachusetts	USA
Jim	Hogue	Host, WGDR radio	Plainfield	Vermont	USA
Lok	Home	President of the Robbins Co.	Solon	Ohio	USA
Hunter	Huang	Pres. National Association for China’s Peaceful Unification	Washington	D.C.	USA

Fred	Huenefeld	Member State Democratic Party Central Committee, Louisiana	Monroe	Louisiana	USA
Rep. Thomas	Jackson	State Representative Alabama		Alabama	USA
Constance	Johnson	Oklahoma State Senator (retired) District 48		Oklahoma	USA
Ralph	Johnson	Professional Engineer, Nuclear Industry	Seattle	Washington	USA
Sam	Kahl	District Leader, Democratic Party of Multnomah County Oregon	Portland	Oregon	USA
Fred	Kaviani	sales manger surface transportation systems, Monogram Systems	Los Angeles	California	USA
George	Krasnow	President, Russian-American Goodwill Association			USA
Lyndon H.	LaRouche	Economist, Statesmen	Round Hill	Virginia	USA
Eric	Larsen	author, The Skull of Yorick: The Emptiness of American Thinking at a Time of Grave Peril	New York	New York	USA
LeMar	Lemmons III	At Large Member, and former President Detroit Board of Public Education; former member Michigan House of Representatives	Detroit	Michagan	USA
Edward	Lozansky, PhD	President and Founder, American University in Moscow Founder, World Russia Forum	Washington	D.C.	USA
Wayne	Madsen	Publisher and Editor, The Wayne Madsen Report			USA
Mike	Manypenny	Member, West Virginia House of Delegates		West Virginia	USA
Thomas Grolund	Miner	Chairman and CEO of Thomas H. Miner Associates, Inc.	Chicago	Illinois	USA
Saket	Mishra	Vlunteer, Association for India’s Development, MIT	Boston	Massachusetts	USA
Anthony	Morss	Music Director and Principal Conductor of the Nesw Jersey Association of Verismo Opera, Inc.	New York	New York	USA
Robert	Newton	former Vice President Communications Workers of America Local 2252	Oakton	Virginia	USA

Nomi	Prins	Author of All the Presidents’ Bankers: The Hidden Alliances that Drive American Power	Los Angeles	California	USA
Ganga P.	Ramdas, PhD, MA, MS	Professor of Economics, Lincoln University	Philadelphia	Pennsylvania	USA
Phillip	Restino	VFP 136, chapter co-chair, Central Florida, Vets for Peace	Daytona	Florida	USA
Natalie	Sabelnik	Russian-American Community Leader	San Francisco	California	USA
Ranjani	Saigal	Executive Director, Ekal Vidyalaya Foundation of the USA	Burlington	Massachusetts	USA
Jose I.	Sangerman, PhD	Biologics Researcher	Boston	Massachusetts	USA
Keith L.	Shaffer	former President IAM local 1784	Baltimore	Maryland	USA
Prashant	Shah	Publisher, India Tribune	Chicago	Illinois	USA
Vaithilingam	Shanmuganathan	National Committee Member-Liberal Party of Sri Lanka; Secretary General-Liberal Democratic Workers Union of Sri Lanka; Former Advisor to the Governor of the Central Bank of Sri Lanka	Azusa	California	USA
Baifeng	Sun	Director, The Confucius Institute, UMASS Boston		Massachusetts	USA
Rosemarie	Swanger	Pennsylvania State Rep. (ret)		Pennsylvania	USA
Dr. John	Telford	Superintendent (retired) Detroit Public Schools	Detroit	Michigan	USA
Judith	Van Dyke	Association of Small Entrepreneurs	Syracuse	New York	USA
Bob	Van Hee	Alderman, Former City Council President	Redwood Falls	Minnesota	USA
Anil	Verma	President Anil Verma Associates, Inc.	Los Angeles	California	USA
Pat	Wadsworth	Former Chair, Current Secretary Grays Harbort Democrats	Washington	Grays Harbor	USA
Lowell	Young	treasurer, Mariposa County Democratic Central Committee	Mariposa	California	USA
Joanne	Wilder	Editor, Patriot newspaper	Syracuse	New York	USA

Julio C.	González	former Secretary of State of the Argentine Republic, and university professor,	Buenos Aires		Argentina
Carlos Alberto Baltazar	Perez Galindo	Attorney	Buenos Aires		Argentina
Prof. Dr. Hans	Koechler	President, International Progress Organization	Vienna		Austria
Michael	Machura	counsellor and engineer, Österreichischer Wirtschaftsrat			Austria
David	Comissiong	President, Clement Payne Movement; Former Senator, Government of Barbados, Former Director, Commission for Pan-African Affairs, Government of Barbados			Barbados
María Luz	Navarrete Alarcón	Vice President for Social Security of the Aquí la Gente Citizens Movement	Santiago		Chile
Jhon	Jairo Jaramillo	Liberal Arts Professor, University of el Valle			Colombia
Georges	Beriachvili	Pianist	Paris	Ile de France	France
Col. (ret) Alain	Corvez	Counsellor for international strategy and former advisor to the General-in-Command of UNIFIL			France
Pierre	Eboundit	President of the Panafrican Leauge—Umoja	Reims		France
Ali	Rastbeen	President Geopolitical Academy Of Paris	Paris		France
Dr Louis	Reymondon	honorary Surgeon of French hospitals and President of VietAmitié (France-Vietnam Friendship Association)			France
Jean-Jacques	Seymour	Radio Journalist	Paris		France
Bassam	Tahhan	Franco-Syrian Professor of Geostrategy, Ecole nationale supérieure des techniques avancées (ENSTA)	Paris		France
Wolfgang	Effenberger	Publicist		Bavaria	Germany
Dr. Dr. Josef	Gruber	Professor, Emeritus	Hagen		Germany
Ekaterina	Medvedeva-Schwerbock	Actress	Berlin	Berlin	Germany

Dorothea	Schleifenbaum	County Councilwoman Siegen-Wittgenstein	Siegen		Germany
Dr. Gallus	Strobel	Mayor, Triberg Germany	Triberg	Baden-Wurtemberg	Germany
Dmitris	Tzamouranis	Greek Visual Artist	Berlin		Germany
H.C.	von Sponeck	Former U.N. Assistant Secretary General			Germany
Prof. Dr. Carl-Otto	Weiss	Research Director at the Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB)	Braunschweig		Germany
Helga	Zepp-LaRouche	Founder, Schiller Institute	Wiesbaden		Germany
Leonidas	Chrysanthopoulos	Ambassador (ret), Member of the Political Secretariat of EPAM (United People’s Front)			Greece
Panos	Kammenos	President of the Independent Greeks, Member of the Hellenic Parliament	Athens		Greece
Lefteris	Karayannis	Ret. Ambassador, Diplomatic advisor to Panos Kammenos .	Athens		Greece
Theodore	Katsanevas	Chairman of the Drachma 5 Party	Athens		Greece
General (ret) Konstantinos	Konstantinides	one of the founders of Generals Against Nuclear War			Greece
Dr. George	Pararas-Carayannis	Chairman, 6th International Tsunami Symposium, COSTA RICA 2014; President Tsunami Society International; Editor, SCIENCE OF TSUNAMI HAZARDS;			Greece
Dr. George	Tsobanoglou	Vice President, International Sociological Association, Research committee on Sociotechnics / Sociological Practice			Greece
Yufang	Guo	Chairman, Jomec International	Rotterdam	Rotterdam	Holland
Dr. Vinod	Saighal	Executive Director, Eco Monitors Society	New Dehli		India
Arun	Shrivastava	Author	New Dehli		India
Antonella	Banaudi	Opera Singer		Sanremo	Italy
Gabriele	Chiurli	Member, Tuscany Regional Council	Arezzo		Italy
Nino	Galloni	Economist,			Italy
Alfonso	Gianni	Director of the Cercare Ancora Foundation	Rome		Italy

Enzo	Siviero	Member of the Italian National Council of Universities	Padua		Italy
Valentina Iorio	Tomasetti	City Councilwoman	Galliate Lombardo		Italy
Chandra	Muzaffar	President of the International Movement for a Just World	Kuala Lampur		Malaysia
Luis Benito	Acosta Jiménez	Agronomist, Director General, Agronomy Federation of Mexico City	Mexico City	D.f.	Mexico
Carlos	Arellano Palma	Architectural engineer, Mexican Association of Engineers	Mexico City	D.F.	Mexico
Esteban	Palma Bautista	Civil engineer, Mexican Association of Engineers,	Mexico City	D.F.	Mexico
Gaston	Pardo-Pérez	journatlist, Reseau Voltaire	Veracruz	Coatepec	Mexico
Rosa Elia	Romero Guzmán	Federal Congresswoman		Oaxaca	Mexico
José Francisco	Rosales Argüello	Vice President of COPPPAL (Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean) , Justice Nicaragua Supreme Court			Nicaragua
Architect Julio A.	Mendoza	President of the Chamber of Housing and Infrastructure of Paraguay			Paraguay
Sergei	Cherkasov	Deputy Director for Research, State Geological Museum, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Guzel A.	Danukalova	Institute of Geology, Ufa Scientific Center, Russian Academy of Sciences	Ufa		Russia
Victor	Kuzin	Head of Moscow Bureau for the Defense of Human Rights without Borders,	Moscow		Russia
Stanislav N	Nekrasov	professor; Chairman, International Legal and Futurological Information Agency	Yekaterinburg		Russia
Alexander D.	Petrushin	Institute for Demography, Migration, and Regional Development	Moscow		Russia

Sergy	Pulinets	Space Research Institute, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Sergei V.	Zaitsev	Institute of Solid State Physics, Russian Academy of Sciences	Chernogolovka	Moscow Region	Russia
Jan	Carnogursky	Former Dissident of Czechoslovakia, Former Justice Minister, Slovak Republic			Slovakia
Fructuoso Rodríguez	Morales	retired transport union leader		Las Cannarias	Spain
Javier	Otazu Ojer	Economics Professor, UNED in Pamplona	Pamplona		Spain
Leena	Malkki-Guignard	producer, opera singer, Operafabriken	Malmo		Sweden
Vladimir R.	Marchenko	Confederation of Labor of Ukraine		Kiev	Ukraine
Natalia M.	Vitrenko	doctor of economics; Chairman, Progressive Socialist Party of Ukraine	Kiev		Ukraine

---

Helga Zepp-LaRouche: Et valg mellem liv og død i form af to systemer: BRIKS og den videnskabelige, økonomiske revolution vil forandre verden

International videokonference, Mexico City 20. nov. 2014.

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, talte til et overfyldt publikum på flere end 100 mennesker, de fleste unge, der var samlet i Mexico City til et seminar med titlen »Et valg mellem liv og død og to systemer: BRIKS og den videnskabelige, økonomiske revolution, som vil forandre verden«. Zepp-LaRouche bragte dette budskab til denne nabo til USA midt i politiske omvæltninger og sagde til dem, at den revolution, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejsinitiativ og BRIKS-nationernes kamp for udvikling giver anledning til optimisme for Mexico, og for menneskeheden i almindelighed.

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Det glæder mig meget at sende jer mine hilsner på denne måde, og ikke blot til jer i Mexico, men også til de mennesker, der lytter i Argentina, Chile, Columbia, Peru, Guatemala, Spanien og sandsynligvis i mange andre lande.

Vores civilisation befinder sig i øjeblikket ved en korsvej, hvor menneskehedens fremtid er et fuldstændig åbent spørgsmål. De er stadig mulighed for at vi ender med en global krig, der ville føre til civilisationens udslettelse. Denne fare er til stede, og den er meget akut.

Men grunden til, at jeg ikke desto mindre er optimistisk med hensyn til, at vi har en chance for, ikke alene at undgå dette, men også for at indlede en ny æra i civilisationen, som er radikalt anderledes og meget mere i overensstemmelse med menneskets værdighed, og dette har at gøre med udviklingen i BRIKS-landene og i mange lande, der har tilsluttet sig denne kombination af nationer.

Lige nu er der en enorm fare til stede, på grund af præsident Porosjenkos provokationer i Ukraine, hvor han ikke alene afskærer befolkningen i Østukraine fra humanitær hjælp, skoler, pensioner, midler til at drive hospitalerne, i et

tydeligt forsøg på at provokere Rusland til at respondere og dernæst få Rusland viklet ind i en krig, eventuelt med NATO; Porosjenko har endda udtrykkelig sagt, at man ikke kan udelukke en krig med Rusland. Jeg mener, at det eneste måde at besvare dette på er, at det internationale samfund kommer ud og fordømmer, hvad Porosjenko laver, han, som kom til magten gennem et kup i Kiev, som fik hjælp af mange nazister, og endnu i dag er hans regering gennemsyret af nazister. Dette kup var resultatet af en mangeårig manipulering, især fra briterne, USA, NATO, EU og ulykkeligvis også den tyske regering. Så jeg mener, at det eneste svar må være, at det internationale samfund fordømmer det, som Porosjenko laver og absolut standser sanktionerne mod Rusland, for det var alt sammen baserede på løgne og åbenlyse provokationer. Derfor bør alle lande, især de europæiske, der ønsker at overleve, standse denne politik og se på det perspektiv, som findes for alle andre i form af BRIKS-landene.

Verden er heldigvis forandret, og magtkombinationen er ikke længere, som den var, for blot fire måneder siden. Det begyndte faktisk for over et år siden, da den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Den nye Silkevej: Det var idéen om at forbinde de gamle handelsruter fra antikkens tid mellem Kina og Europa gennem Centralasien, og alene dette var et fantastisk perspektiv, fordi antikkens Silkevej ikke alene forbandt lande og nationer, men i datiden betød at overvinde enorme udfordringer i form af ørkenen og have, og det førte til et stort spring fremad i evolutionen og udviklingen af civilisationen på daværende tidspunkt. I dag ville dette have endnu større betydning, hvilket jeg vil tale om hen ad vejen.

Det næste skridt kom så i november måned sidste år, da Xi Jinping tilføjede idéen om Den maritime Silkevej, som igen var idéen om at forbinde alle landene omkring Stillehavet og øge handelen gennem at bygge havne og søfartsruter, og helt enkelt integrere hele Sydasien og Sydøstasien i langt, langt højere grad.

Det næste, virkelige store skridt i udviklingen af et nyt system var topmødet, der fandt sted i maj måned mellem præsident Putin og Xi Jinping i Shanghai, hvor de indgik 48 betydningsfulde, økonomiske samarbejdsaftaler, samt den berømte 30-årige gasaftale, som i sig selv var en virkelig stor begivenhed, fordi det betød, at Rusland og Kina fra nu af var bundet i et strategisk partnerskab, som var kommet for at blive.

Det næste virkeligt kvalitative skridt skete, da BRIKS-landene mødtes i juli måned i Fortaleza, Brasilien, hvor de indgik store aftaler og, i særdeleshed, hvor de besluttede at opbygge en ny finansinstitution, den Nye Udviklingsbank, en bank, som udelukkende kun var helliget finansiering af projekter, og ikke længere spekulation; og de skabte ligeledes valutareservefonden, Contingency Reserve Arrangement, CRA. Begge disse institutioner fik indledningsvis en startkapital på 100 milliarder dollars, og meningen med CRA er, at den skal forsvare alle deltagende lande mod spekulative angreb fra gribbefondene, fra hedgefondene og lignende institutioner.

På denne BRIKS-konference opsummerede Xi Jinping den 16. juli ånden i sin indsats. Han sagde: »Historien lærer os, at junglens lov ikke er den rette vej at følge for menneskehedens sameksistens. Alle nationer bør følge det samme princip om tillid, at lære af hinanden, at arbejde sammen til fælles fordel og at skabe en harmonisk verden og vedvarende fred til fordel for det almene vel.«

De vestlige lande har meget svært ved at forestille sig, at der findes en gruppe nationer, hvis ledere rent faktisk virkelig arbejder for at fremme det almene vel. Men historisk set kan denne idé imidlertid føre sin filosofiske tradition tilbage til værkerne af Nicolaus Cusanus, det 15. århundredes store tænker og grundlæggeren af den moderne nationalstat og af moderne videnskab. Han havde denne idé, at overensstemmelse i universet, og på planeten, kun er mulig, hvis alle elementer i mikrokosmos udvikler sig i harmoni med et enkelt

makrokosmos. Hvis man overfører denne tanke til nationerne, så kan der kun opnås fred på planeten, hvis alle nationer opnår deres maksimale, potentielle udvikling og samtidig gør til deres interesse at udvikle de andre nationer bedst muligt, og omvendt. Denne idé indgik for øvrigt i Den westfalske Fred, som endelig afsluttede 150 års religionskrige i 1648, og dette blev faktisk atter til grundlaget for international lov og FN-charteret.

Denne idé er i dag BRIKS-landenes ledende princip. Det, der er vokset af denne ånd, er et enormt antal projekter. Efter BRIKS-konferencen var der også et møde mellem BRIKS-landenes statschefer og statscheferne fra Unasur og lederne af Celac. De har alle sammen indgået aftaler om et sådant antal projekter, at hvis disse alle gennemføres, og det er man allerede begyndt at gøre, så vil det fuldstændig transformere Sydamerika i løbet af få år. For eksempel: der er samarbejde omkring atomkraft mellem mange lande, mellem Kina, Brasilien, Argentina, Rusland, Indien, Bolivia og mange flere. Der er konstruktionen af en sekundær Panamakanal gennem Nicaragua med kinesisk hjælp. Kina hjælper også med at bygge en transkontinental jernbane i hele Sydamerika, begyndende med en jernbanelinje fra Brasilien til Peru.

Det, der i det væsentlige er sket med denne geometri er, at en enorm optimisme er brudt ud, og at lande, som i årevis har forsøgt at bygge projekter, men som ikke fik lov til det pga. af IMF’s betingelsespolitik med krav om nedskæringer, nu kan gå videre med det, med hjælp fra BRIKS, med hjælp fra de nye finansinstitutioner, som man er i færd med at opbygge; så dette er en fuldstændig ny fase i civilisationens historie.

Og denne proces har taget endnu et stort spring fremad i de seneste tre uger: For, for tre uger siden, var der midtvejsvalg i USA, som førte til et bragende nederlag for Obama, og dette har i en vis forstand medført, at, alt imens det ikke har løst USA’s problem, for nu har man de endnu mere problematiske republikanere, der vil overtage magten i begge

Kongressens huse til januar, så foregår der alligevel også noget i USA. Obamas nederlag symboliserer imidlertid også på en vis måde USA's fald, og ligeledes formindskelsen af Europa, der er en slags koloni til den nuværende regering i Washington.

Dette blev meget klart under mødet i APEC [Det økonomiske samarbejde i det asiatiske Stillehavsområde] i Beijing. For det, de skete der, var grundlæggende set, at både Obama og – europæerne var ikke til stede – men ved det efterfølgende G20-møde i Australien blev også Europæerne virkelig kørt ud på et sidespor, for de har faktisk intet at tilbyde. Europæerne og USA har et system, der udelukkende er baseret på monetarisme. Og dette system, som er blevet fordømt, for øvrigt af Pave Frans, som har sagt, at dette økonomiske system må have tilføjelsen af det femte bud, »Du skal ikke dræbe«, fordi det er et system, der dræber! Faktisk har dette system, som udelukkende er bygget på profit og kun har gjort en håndfuld mennesker rige, mens det har forarmet de mange; dette system har gjort, at nu 85 individer på planeten tjener lige så megen rigdom, som 3,5 milliarder mennesker! Pave Frans sagde også, at et system, hvis eneste formål er profit, virkelig bør ændres, og det var hans budskab til G20-topmødet.

På APEC-topmødet blev det meget klart, at det døende, monetaristiske system er på vej ned. Det var præsident Obamas oprindelige plan, at han ikke engang ville tillade, at kinesernes Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, eller Silkevejen, blev diskuteret på APEC-mødet! Men i de syv dage forud for APEC-ledermødet ændredes dynamikken totalt. Xi Jinping præsenterede, trin for trin, de kinesiske initiativer – den Nye Silkevej, som er et program – de betyder faktisk, at Kina, som har været igennem den største udvikling, noget land har gennemført på planeten i de seneste 30 år, har løftet hundrede millioner af mennesker ud af fattigdom, siden Deng Xiaopings reformer, og i løbet af disse 30 år er Kina kommet langt. I begyndelsen begik landet nogle fejl ved at producere

billigt arbejde, til eksport til USA og Europa; men skridt for skridt har landet overvundet dette. Der var også den periode, hvor Kina blot kopierede fra andre lande – alle, der nogensinde har gennemført en industriel revolution, har kopieret fra andre lande, inklusive USA. Jeg ville sige, at det gør USA stadig i dag, med NSA's udspionering, som f.eks. oprører europæiske industrifolk meget, så folk burde ikke lave for meget postyr over kopiering – men Kina har nu også med held ladt denne periode bag sig. For Kina er nu baseret på et innovationsbaseret samfund og ditto industri, og inden for mange områder er det nu en verdensleder.

Alt dette blev præsenteret af Xi Jinping, med samt den nye Silkevejsfond, som Kina finansierer med 40 mia. dollars, og på det efterfølgende ASEAN [Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer] annoncerede de, at de ville investere 20 mia. dollars på at få søsat den Maritime Silkevej.

Der er en enorm optimisme, og det førte til en situation, hvor man kunne sige at alle de andre lande ligesom flokkedes omkring Kina. Frihandelsaftalen for det asiatiske Stillehavsområde, FTAAP, var den dominerende frihandelsmodel, og selv Obama sagde i sin tale, at TPP, Trans-Pacific Partnership, hvis oprindelige hensigt var at ekskludere Kina, blot ville være et skridt på vejen til den mere inkluderende, kinesiske model.

Kina har derfor taget lederskabet, og det har taget lederskabet ikke alene med alle disse økonomiske infrastrukturinitiativer, men også med rumprogrammet. Kina skabte et enormt gennembrud med sin månemission sidste december, hvor Yutu månerobotten landede på Månen, og det har fremskyndet nye missioner siden da, med idéen om meget snart at bringe råmaterialer tilbage fra Månen til Jorden, som udvindingen af helium-3 for dernæst at anvende det til en økonomi baseret på fusionskraft på Jorden. Dette er et fantastisk perspektiv, for når vi først kan bruge helium-3 til fusionsprocesser på Jorden, betyder, at mennesket kan opnå

energisikkerhed, råmaterialesikkerhed, og vi vil således fuldstændig komme ud over udsigten til at skændes om angiveligt sparsomme ressourcer.

I de seneste aftaler mellem Rusland og Kina og mellem Rusland og Indien er man også blevet enig om samarbejde omkring rumfart, hvor Indien havde et sensationelt gennembrud med sin første kredsløbssatellit omkring Mars. Indien blev således den første nation, der lykkedes med at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, og det endda til 10 % af omkostningerne, som et lignende NASA-projekt på samme tid kostede.

Det eneste, positive element, der er kommet fra Europa for nylig, har været det storslåede gennembrud med Rosetta og Philae-landingsfartøjet, som landede på kometen »Chury« [komet P67 Churyumov-Gerasimenko], som er et program, der var ti år undervejs, hvor Rosetta måtte rejse 7,1 mia. kilometer for at nå til denne komet. Her er formålet at finde ud af universets oprindelse, livets udvikling og lignende spørgsmål.

Hvorfor er disse gennembrud i rummet så spændende? Først og fremmest er de en total gendrivelse af de løgne og det vanvid, som kommer fra miljøbevægelsen og dens oligarkiske herrer, som Verdensnaturfonden, Romklubben, Prins Philip og Det britiske Imperium generelt. De har alle påstået, at vil lever i et lukket system med knappe ressourcer, og at en bæredygtig udvikling er den eneste måde, menneskeheden fortsat kan eksistere. Dette er selvfølgelig en total løgn, for selvfølgelig lever vi ikke i et lukket system; vi lever i et anti-entropisk univers under konstant udvikling, underlagt helt andre principper.

Den store, tysk-amerikanske videnskabsmand og raketspecialist Krafft Ehricke udviklede denne idé med, at kolonisering af rummet er den næste fase i menneskehedens udvikling. Han havde denne idé om, at livet oprindeligt i universets evolution udviklede sig ud af havene ved hjælp af fotosyntese og op på

kontinenterne, og dernæst udviklede arter med en stadig højre energigennemstrømningstæthed i deres metabolisme. Da mennesket så kom, udviklede disse mennesker sig meget hurtigt ved først at bosætte sig langs have og floder og dernæst tid efter anden udviklede infrastruktur, kanaler, som Karl den Store, der var den første til faktisk at foreslå, at man byggede kanaler til at forbinde floderne, og veje, og med udviklingen af jernbaner erobrede denne infrastruktur mere og mere udviklingen af kontinenternes indre. Med det nye perspektiv med den Nye Silkevej, som vi for øvrigt foreslog, da Sovjetunionen kollapsede; først i form af den Produktive trekant, og dernæst, efter Sovjetunionens opløsning i 1991, foreslog vi en Ny silkevej til at forbinde de europæiske og asiatiske industri- og befolkningscentre, og vi kaldte det den Nye Silkevejs Eurasiske Landbro.

Dette projekt er nu kommet på dagsordenen, og når det er bygget, vil det være en Verdenslandbro, som vil bringe velstand ud til alle kroge i verden, og det vil overvinde indlandsområdernes underudvikling, som stadig eksisterer på de forskellige kontinenter.

Men denne fase i evolutionen vil slutte, og den næste, naturlige fase i evolutionen vil dernæst blive opbygningen og udvidelsen af infrastrukturen til det nære rum, og et andet ord for dette er kolonisering af rummet og udvikling af rummet.

Den Nye Silkevej vil, på en vis måde ligesom den gamle Silkevej, også udveksle de mest avancerede teknologier. I den antikke Silkevejs dage var disse teknologier fremstilling af silke, papir, krudt og teknologier til fremstilling af porcelæn, og i dag vil det være udveksling af teknologi vedr. atomkraft, fusionsenergi, rumforskning og rumrejser, og hele verden, hele planeten, vil blive transformeret til at blive en mere og mere vidensbaseret økonomi. Og så kan enhver se, at Vladimir Vernadskijs fantastiske idé absolut går at bevise: Nemlig, at der er en fundamental forskel mellem mennesker og

dyr; at mennesket er den eneste art, som atter og atter kan gøre fuldstændig nye opdagelser, som ingen før så meget som kunne tænke, som ingen har gjort før, og dette er en proces, hvor vi nu virkelig befinder os ved en skillevej, hvor virkelig er ved at komme i gang.

Tænk en gang på dette: De seneste 10.000 år af menneskets historie, siden den sidste istid, er en meget kort tidsperiode, hvis man sammenligner med universets alder generelt. Men den udvikling, der har fundet sted i løbet af disse 10.000 år, er simpelt hen absolut enorm. For eksempel, en genstand som den, der plejede at være en håndøkse eller en dobbeltsidet håndøkse [en stenalderhåndøkse eller skæreredskab], er i dag på størrelse med en smartphone; og med en smartphone kan man gøre alt muligt; man kan have internationale videokonferencer, man kan udføre undersøgelser, man kan gøre en enorm masse ting. Tænk en gang efter, fra en håndøkse til en smartphone, objekter af samme størrelse, men hvor meget teknologi er medgået til det? Og tænk nu på, hvis vi fortsætter med at udvikle os på denne måde, hvor vil menneskeheden så være om 100 år fra i dag? Om 1.000 år? Om 10.000 år? Dette gør det åbenbart, at Vernadskijs begreb om, at universets evolution fra den uorganiske til den biologiske sfære, til noosfæren, udvikler sig på en sådan måde, at noosfæren vil dominere mere og mere over biosfæren, og at den menneskelige kreativitet vil være det, der dominerer og er det fremherskende i hele universet.

Vi må derfor definere nutiden ud fra et fremtidsperspektiv, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til i de kommende århundreder og årtusinder, og vi stadig befinde os i civilisationens fosterstadie, og at tiden nu er inde til at blive voksne.

Det står også klart, at denne nye, økonomiske verdensorden, som meget, meget hurtigt er på vej frem ved hjælp af det centrum, som er Kina, Rusland, Indien og BRIKS-landene, absolut må kombineres med en ny, kulturel renæssance og

menneskets æstetiske opdragelse. Det er baseret på det billede af mennesket, som går ud på, at ethvert menneske, hvert lille, nyt spædbarn, der fødes på denne planet, har potentiale til at blive et geni. Ikke et geni i form af en person, som bare gør underlige ting, men et geni, som er en skøn sjæl; en person, for hvem, i henhold til Friedrich Schiller, lidenskab og pligt, frihed og nødvendighed, er en og samme ting. Det er det, fordi der ikke længere er nogen modsigelse for en sådan person, der med glæde gør, hvad der bidrager til menneskets fortsatte udvikling, og så hvad han kan lide at gøre! Han/hun vil ikke udføre sin pligt som en opgave, han/hun ikke kan lide, men vil finde sin identitet i kreativiteten, og dette vil blive hele menneskehedens identitet.

Det er derfor, vi lægger så meget vægt på klassisk kultur, for vi må samtidig med at afvise det døende, monetaristiske system også afvise den frygtelige popkultur, som følges ad med globaliseringen, og som har tendens til at forvandle mennesker til dyr, eller i det mindste til dumme tåber.

Det, vi i stedet skal gøre, er at genoplive de bedste, kulturelle traditioner i hver nation. Kina har f.eks. en vidunderlig, 5.000 år gammel historie, og konfucianisme, der er 2.500 år gammel, og denne filosofi leder i øjeblikket Xi Jinpings politik – jeg er ikke den mindste smule i tvivl om, at det forholder sig sådan.

Indien: Indien har ligeledes en lang tradition og er også en af civilisationens vugger. Det har en meget rig, filosofisk historie med den vediske tradition, Upanishaderne, Gupta-periodens skønne dramaer, den vidunderlige, indiske renæssance, der varede fra slutningen af det 19. til begyndelsen af det 20. århundrede og frembragte så fantastiske poeter som Rabindranath Tagore.

Der er Rusland, som har usædvanlige digtere som Pushkin og videnskabsmænd som Mendelejev og Vernadskij. Der er Spanien med Cervantes og Goya; Italien med Dante, Leonardo da Vinci og

Brunelleschi. I Tyskland har vi de vidunderlige traditioner fra Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Kepler, Bach, Beethoven og Schiller.

Vi må genoplive alle disse kulturelle højdepunkter og dernæst få en dialog mellem civilisationer, hvor vi hver især, hver nation, relaterer til det højeste udtryk i den andens civilisation. På denne måde kan vi skabe en Ny Renæssance, der endda overgår det, der hidtil fandtes. Så vil vi have et helt nyt paradigme for civilisationen, og begyndelsen hertil finder allerede sted.

Det er grunden til, at jeg er absolut sikker på, at der også er håb for Mexico. På trods af de frygtelige farer og den degeneration, vi har set i de seneste mere end 30 år, siden López Portillos tid, hvor i dag narkotika, kidnapning og kriminalitet har overtaget meget af livet i Mexico, så, fordi der er en meget positiv udvikling i gang i Central- og Sydamerika, kan de være med til udefra at influere på det, der sker i Mexico lige nu. Vi kan derfor være håbefulde og have tiltro til, at en snarlig nyorientering af udviklingen kan opstå gennem en kombination af hjælp udefra og et stærkt lederskab i selve Mexico.

Lad være med at fokusere på USA lige nu. USA må selv finde løsningen på sine problemer, og der er kræfter, der virkelig gør en stor indsats for at ændre USA's kurs. I bør derimod fokusere på Sydamerika, på Brasilien og Cuba, for da Lyndon LaRouche for 32 år siden arbejde sammen med López Portillo omkring operation Juárez, så kunne denne idé, der var meget lig det, der sker i øjeblikket, på trods af det faktum, at López Portillo begyndte at gennemføre den, så kunne den ikke lykkes, fordi regeringerne i Brasilien og Argentina ikke støttede López Portillo.

I dag fines der en anden dynamik, fordi nu er regeringerne i Brasilien – ja, Brasilien er jo medlem af BRIKS – og Argentina; jeg er overbevist om, at sådan, som tingene

forløber i øjeblikket, så vil Argentina meget snart gå med i BRIKS, og derfor har man en helt anden dynamik i hele Sydamerika. Se også på, hvad Cuba gør: Cuba er et meget lille land; der er ikke så mange indbyggere, men netop nu leverer landet et storslået lederskab i kampen mod ebola, et lederskab, der gør større og rigere lande til skamme. Cuba er rykket ind med lægelige forsyninger og enhver form for lægehjælp, da ingen anden gjorde det, og dette er virkelig et lederskab fra Cubas side, som bør stå som en model.

Vi arbejder hårdt – når jeg siger vi, mener jeg LaRouche-bevægelsen – vi arbejder hårdt på at forandre USA indefra. Der er folk i både det Demokratiske Parti og selv i det Republikanske Parti, der indser, t der ikke nogen som helst god grund til, at USA ikke skulle samarbejde med BRIKS, og i betragtning af, at Obama har tabt, og at der foregår store omvæltninger pga. den amerikanske økonomis sammenbrud og tørken i sydvest, og der kan hurtigt ske forandringer i USA. Men vi arbejder også med europæiske lande for at få dem til at gå med (i BRIKS).

På den afsluttende pressekonference mellem Xi Jinping og Obama i Beijing, sagde Xi til Obama: Hør, jeg indbyder USA til at tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig den Nye Silkevej, gå med i den Nye Silkevejsudviklingsfond, og dette tilbud er også åbent for ethvert andet land, der ønsker at deltage.

Vi vil forandre Europa, få Europa til at standse konfrontationen med Rusland, stoppe sanktionerne, der er i færd med at ruinere Europa mere end Rusland. For Rusland er sanktionerne nærmest en skjult velsignelse, som fremtvinger tættere bånd mellem Rusland, Kina, Indien og alle andre lande i BRIKS og Asien; mens den tyske industri, den franske og italienske industri, derimod er ved at kollapse som resultat af denne totalt umoralske og fejlagtige politik.

Så vi befinder os altså ved en skillevej: Det onde system med Det britiske Imperium, med Wall Street, med [City of] London

eksisterer stadig. Men i virkeligheden er de allerede færdige. Spørgsmålet er blot, om de vil være i stand til at trække resten af verden med ned i en katastrofe, eller ej. Men der findes det optimistiske perspektiv, at, med det nye magtcentrum, som grundlæggende set hviler på Rusland, Kina og Indien, og i en større sammenhæng BRIKS-landene, samt de lande, der nu allierer sig med BRIKS, så er menneskehedens flertal allerede i færd med at opbygge en ny, økonomisk verdensorden. Og der er derfor al mulig grund til at være optimistisk, og jeg vil derfor afslutte med en linje fra Schillers digt, Ode til glæden, som lå til grund for Beethovens komposition af den Niende Symfoni: »Alle mennesker forsones«; der er kun én menneskehed.

Download (PDF, Unknown)

EIR i København udfordrer EU's koordinator for udenrigs- og sikkerhedspolitik over konfrontationspolitikken mod Rusland

20. nov. 2014 – I dag lykkedes det EIR's korrespondent i København, Michelle Rasmussen, at stille det sidste spørgsmål på en hastigt sammenkaldt pressekonference på 'dørtrinnet' med

EU’s højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, og den danske udenrigsminister Martin Lidegaard. Mogherini havde deltaget i en konference i København om Somalia, og hun og den danske minister havde diskuteret verdenssituationen. Efter spørgsmål om Somalia, hvad hendes udenrigspolitiske prioriteter var, og om Europa kan handle uden USA, lykkedes det EIR at stille spørgsmålet:

EIR: Hvis vi skal løse problemerne med Ukraine, Ebola eller det økonomiske kollaps, må der være en dialog med Rusland. Lige nu er det EU’s politik at øge konfrontationen og isolationen, og på den anden side – når man har USA, der foreslår regimeskift gennem Victoria Nuland – vil De sige ja til BRIKS, som med åbne arme tilbyder samarbejde, i stedet for konfrontationspolitik?

Federica Mogherini: EU’s politik, det har vi netop diskuteret med ministrene i mandags, EU’s politik er ikke en konfrontationspolitik. EU’s politik er en politik, der selvfølgelig står fast på internationale regler, som nødvendigvis må respekteres og genoprettes, men også en politik for dialog, for vi ved udmærket, at, med udgangspunkt i Ukraine, hvor Rusland har nogle forpligtelser, og også kan være en del af problemets løsning, så vi må have Rusland til at blive en del af løsningen, ikke blot i Ukraine, men også i andre dele af verden.

Tænk på Syrien. Tænk på Mellemøsten. Tænk på de globale udfordringer, vi står overfor. Og jeg håber virkelig, at Rusland vil se det som sin interesse at komme tilbage til at spille en ansvarlig og konstruktiv rolle i det internationale samfund.

Både Mogherini og Lidegaard tog imod pakker med bladet EIR *(Executive Intelligence Review)* nr. 45 og 46.

Hør SoundCloud klip af ordvekslingen:

Kina sætter et eksempel i kampen for at udslette Ebola i Vestafrika

17. november 2014 – Flere end 200 yderligere kinesiske sundhedsarbejdere rejste fra Beijing mod Liberia og Sierra Leone den 14. nov. og bragte således det totale antal kinesiske sundhedsarbejdere, der nu opererer i de tre vestafrikanske nationer, som udgør epicentret for Ebolaepidemien, op på 300. Kina skal efter planen have flere end 1.000 sundhedsarbejdere og eksperter i folkesundhed i Vestafrika ved årets slutning, har *Xinhua* rapporteret den 5. nov. og citerede et dokument fra den Nationale Sundheds- og Familieplanlægningskommission.

Det nye team på 160 personer, som er sendt af sted til Liberia, og som for en stor dels vedkommende kommer fra Det Tredje Militære Sundhedsuniversitet i Chongqing, vil bemande et behandlingscenter med 100 sengepladser, som Kina er i færd med at bygge i Monrovia. Centeret skal stå færdigt og være operationelt den 25. nov. – bygget og bemandet blot en måned efter præsident Xi Jinpings meddelelse den 24. okt. om en fjerde runde af Ebola-hjælp til Afrika, rapporterer *Xinhua.*

Ud over selv direkte at levere sundhedspleje bliver et betydeligt fokus for teamets indsats at uddanne lokalt sundhedspersonale, der kan begynde at opbygge et offentligt sundhedsvæsen i landet.

Samtidig sendte det andet kraftcenter i BRIKS, Rusland, to gigantiske Antonov 124 transportfly, fyldt med mere end 150 tons læge- og specialudstyr, til Guinea den 16. nov., iflg. talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov. Lasten inkluderede alt det specialudstyr, som kræves for at opstille et felthospital, der kan behandle 200 mennesker med særdeles smitsomme sygdomme, inkl. intensiv behandling og intensivafdelinger, laboratorier til specialdiagnosticering, desinfektionskabiner, mobile elværker, et mekanisk vaskeri og specialfeltkøkkener og biler til sikker transport af patienter.

Felthospitalet blev afsendt få dage efter, at præsident Vladimir Putin bad forsvarsministeren om det, på en anmodning fra Guineas regering. Rusland donerer hospitalet gratis. *Tass*-telegrammet fra 16. nov., som rapporterede om udsendelsen, bemærker, at Putin også beordrede russiske fly til at stå klar med faciliteter til i nødstilfælde at transportere patienter med høj smitterisiko.

Effektiviteten af disse operationer i militær stil demonstrerer, hvad man hurtigt kunne udstationere i området, hvis den koordinerede, globale operation i militær stil, som LaRouchePAC krævede i sin »Nødplan til besejring af Ebola« fra 25. oktober, blev vedtaget. Planen specificerede, blandt andre forholdsregler, »etableringen af en styrelseskommission, under ledelse af amerikanske og russiske militære planlæggere og specialister i inddæmning af biologiske agenter, til at koordinere en global, topstyret indsats, der benytter alle til rådighed stående, internationale ressourcer for at inddæmme og besejre Ebolaudbruddet«, hvor en af de omfattede opgaver er at gennemføre en »nødluftbro, med luftbroen til Berlin i 1948 (men endnu større) som model, for at levere lægeudstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevareforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet.«

Foto: Russisk transportfly med felthospital lander i Guinea

Ebola-epidemi ude af kontrol i Sierra Leone, kombineret med fødevaremangel og sult

6. nov. 2014 – Ebola-epidemien i Sierra Leone er ude af kontrol og overvælder regeringen.

> »Vi var ikke forberedt på ebola-svøben. Den overraskede os, og med vores svage sundhedsvæsen kan vi blot forlade os på hjælp, som kommer fra vore internationale partnere«,

rapporterede sundhedsminister dr. Abubakar Fofana til IPS nyhedstjenesten i dag. Af de 221 million dollars, som Sundhedsministeriet behøver blot for at inddæmme udbruddet, er kun 110 millioner dollars øremærket til regionen af internationale donorer, og det meste heraf er ikke kommet.

Ifølge Africa Governance Initiative spredes ebola ni gange hurtigere i Sierra Leones landbrugsområder end det gjorde for to måneder siden. Desuden vokser spredningen af virussen i hovedstaden Freetown, som registrerer seks gange så mange tilfælde pr. dag, i sammenligning med for to måneder siden. Krisen er kombineret med en alvorlig fødevaremangel, som iht. FN-missionen for Ebola-nødberedskab (UNMEER) tvinger nogle familier til at forlade deres hjem, hvor de er sat i karantæne. Verdensfødevareprogrammet (WFP) har forsøgt at uddele mad til 400.000 mennesker, rapporterede *Reuters* i dag, men det er ikke tilstrækkeligt. *The Daily Beast* citerede en

rapport fra *Associated Press* den 4. nov., som sagde, at »tusinder« af Sierra Leone-borgere flygter ud af deres landsbyer i søgen efter mad.

Forud for ebola-udbruddet er Sierra Leone blevet ødelagt af en ti år lang borgerkrig med nogle af verdens højeste rater for undernæring, inkl. 15 % akut underernæring hos børn under fem år. Nu, hvor mange distrikter er afspærret for at forhindre spredningen af ebola, er den i forvejen begrænsede adgang til mad blevet næsten umulig.

I øjeblikket har Sierra Leone 288 sengepladser, fordelt på fire Ebola-behandlingscentre (ETC'er), som behandler 196 bekræftede tilfælde, sagde UNMEER. FN-agenturet har imidlertid mistanke om, at gennemsnitligt 50 % af ebola-tilfældene ikke rapporteres. *The Daily Beast* rapporterer i dag om, at man mistænker 5.338 tilfælde. I december måned vil behovet for sengepladser være 1.864, og der er behov for at

> »planlægge, sikre og stille til rådighed yderligere 731 beskyttede sengepladser (safe beds) ved den første uge i december«, sagde UNMEER i sin rapport den 5. november. »Mangel på disponible sengepladser i ETC'er tvinger familier til at pleje patienterne hjemme, hvor plejerne ikke er i stand til at beskytte sig ordentligt fra at blive eksponeret til ebola-virussen, og således forøger risikoen for smitte«, advarede UNMEER.

Læge uden Grænser rapporterer, at den internationale respons til Sierra Leones krise har været

> »langsom« og »ukoordineret … der er et enormt svælg i alle aspekter af responsen, inkl. lægebehandling, uddannelse af sundhedspersonale, smittekontrol, sporing af kontakt, epidemiologisk overvågnings-, alarmerings- og henvisningssystemer, samt oplysning og mobilisering af samfundet.«

Usikkerhedsfaktorer omkring overførsel af Ebola truer i horisonten, advarer amerikanske forskere

4. nov. 2014 – I en workshop ved National Academy's Institute of Medicine, som afholdtes i Washington, D.C., den 3. nov., advarede flere forskere om, at der er mange ubesvarede spørgsmål omkring overførsel af Ebola, som er afgørende for forebyggelse af et udbrud af virussen i USA, rapporterede *Reuters* i dag.

Med argumentet om, at det er tåbeligt, og endda farligt, at basere en politik på »svag videnskab«, advarede flere af talerne om, at alle de ukendte faktorer har praktiske konsekvenser. For eksempel mener virologer, at virussen spredes, når folk kommer i kontakt med kropsvæsker fra smittede individer, og dernæst rører ved øjne, næse eller mund, der tillader virussen at passere gennem slimhinder ind i blodbanen. Men Thomas Ksiarek, en ekspert i hæmoragisk feber ved Texas' Universitetets Medicinske Afdeling, som var en af lederne af en session om Ebolas overførselsveje, siger, at gennemtrængning gennem intakt hud ikke endegyldigt er blevet udelukket. Et spørgsmål, som må besvares, siger han, er, »om blegemiddel eller hånddesinfektionsmidler«, som anvendes i vid udstrækning i Vestafrika til at beskytte folk mod Ebola, »gør huden mere modtagelig« for gennemtrængning af virussen. »Det er et spørgsmål, som må besvares.«

Et andet, afgørende spørgsmål er, om virussen kan spredes af mennesker, som ikke udviser symptomer. Dr. Andrew Pavia, leder

for Universitetet i Utahs afdeling for pediatriske smitsomme sygdomme, sagde, at en sådan »subklinisk overførsel« i høj grad er et åbent spørgsmål. Eksperter ved heller ikke, om størrelsen af smittedosis afhænger af, hvordan virus kom ind i kroppen, sagde Pavia. En anden ukendt faktor er, om tidsrummet mellem eksponering over for Ebola og symptomernes tilsynekomst afhænger af, hvilke kropsvæsker, en person har været i kontakt med. Hvis det er tilfældet, så har en person, som er smittet gennem spyt snarere end blod, muligvis en længere inkubationstid end de 21 dage, som embedsmænd insisterer på, er den maksimale inkubationstid.

Dr. C.J. Peters, en virolog i marken fra Texas-universitetets Medicinske Afdeling, bemærkede, at 21 dage var den længste inkubationstid under Ebola-udbruddet i 1976. Men, tilføjede han,

> »Mit gæt ville være, at 5 % af personer« kan overføre virussen efter en længere inkubationstid end tre uger.

WHO advarer: Der mangler 75 % sengepladser til Ebola-patienter i Vestafrika

4. november 2014 – Verdenssundhedsorganisationens (WHO) talskvinde Fadela Chaiba talte i dag fra Genève, hvor hun advarede om, at der i de tre vestafrikanske lande, som er mest berørt af Ebola-epidemien, mangler 75 % af de nødvendige sengepladser til at behandle patienter, rapporterede *Bloomberg*.

Der er mindst behov for 4.388 sengepladser i 50 behandlingscentre i Liberia, Guinea og Sierra Leone, men der er i øjeblikket kun 1.126 til rådighed. WHO's Bruce Aylward, generalassistent med ansvar for Ebola-respons, sagde om spørgsmålet om »tomme senge«, som udråbes som et tegn på, at virussen har »kulmineret«, at alt imens der kunne være nogle tomme senge på nogle behandlingscentre i Liberia, så er det vigtigt at bevare en overkapacitet, da ny tilfælde kan dukke op »hvor som helst i landet«.

Ifølge denne rapport har de internationale behandlere sat en deadline den 1. dec. til at isolere 70 % af tilfældene og forsvarligt begrave 70 % af ligene. »Vi vil forsøge at komme så tæt som muligt til vores mål den 1. dec. for at se, om der er et fald i antal i de tre lande, og om dette er holdbart og virkelig grundet på bevismateriale«, sagde Chaiba. Hun tilføjede, at WHO ikke reviderer sit skøn på 10.000 nye tilfælde om ugen i december, idet hun forklarede, at skønnet gjaldt planlægningsformål og et »pessimistisk« scenario, som antog, at man intet gjorde for at forbedre situationen i de tre berørte, vestafrikanske nationer.

Specialrapport: Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden

Men jeg er nødt til at sige, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor vi har en krise af dimensioner uden fortilfælde. Menneskeheden står i øjeblikket på randen af et

folkemord, som kunne blive værre end noget som helst, der tidligere er sket i historien, og som situationen er nu, hvis den transatlantiske sektors nuværende politik fortsætter, så vil det ske.

Download (PDF, Unknown)

En ny Økonomisk Verdensorden med BRIKS og Schiller Instituttet

»Slaget om Jorden« er i gang mellem BRIKS og den nuværende unipolære verdensorden med centrum i City of London og Wall Street. Med Dilma Rousseffs valgsejr fastholdes Brasilien i BRIKS, og etableringen af en Asiatisk Infrastrukturinvesteringsbank, AIIB, inkluderes stadig flere lande i samarbejdet. BRIKS er ved at realisere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttet har kæmpet for, og Schiller Instituttets jubilæumskonference viser instituttets centrale placering i denne kamp i dag. IS kan besejres gennem samarbejde med Rusland, Kina, Syrien og Iran – og konfrontation med Rusland via Østeuropa må stoppes, inden vi får atomkrig. Der må etableres en international koordineringskomité under amerikansk og russisk ledelse til at besejre ebola-pandemien. ECB's stresstest var et røgslør for at bankkrise og sammenbrud lurer.

Download (PDF, Unknown)

Leder fra LaRouche-bevægelsen 3. nov. 2014: LaRouche: Forudsætningen for at redde civilisationen er at smide Obama ud

Under diskussioner søndag aften understregede Lyndon LaRouche, at vi har nået det punkt, hvor enten vi og de mennesker, som er enige med os, smider Obama ud af embedet, eller også er civilisationen færdig. Vi står helt ude på randen, og denne handling er forudsætningen for at redde civilisationen.

Menneskehedens fremtid afhænger af, at vi beslutter at sætte Obama ud af kraft med hensyn til hans bestræbelser for at blokere de hovednationer i verden, som tager skridt til at skabe det nye paradigme, som er centreret omkring BRIKS-nationerne og den globale bevægelse for udvikling. Hvis vi tillader Obama at lykkes med dette, kan vi gå ad helvede til. På den anden side, hvis vi gør det rigtige og støtter Rusland og andre nationer, så kan vi vinde i global skala.

Den rolle, som Rusland, under Putins lederskab, spiller i forbindelse med Kina, er af afgørende betydning. Hvis vi ikke kan gøre et fremstød nu som en enhed, kunne vi miste

menneskeheden. Vi må fjerne Obama fra magten. Hvis vi ikke gør det, er vi dødsdømte.

I USA er hovedcentret for politisk tænkning og kultur, iflg. LaRouche, New York City. Det, der foregår i NYC, er afgørende for den amerikanske befolknings politiske evner som helhed. I USA's historie har NYC været det store centrum for samtale. Tendensen har været, at NYC var tændsatsen. Det er det nationale centrum for beslutningstagning.

I løbet af de seneste uger har LaRouche-bevægelsen i New Jersey/NYC-området lanceret sit eget Manhattan Projekt. Med en række interventioner, begyndende med mødet i FN's generalforsamling, den indiske premierminister Narendra Modis møde i Madison Square Garden, et vigtigt møde, der blev holdt i Harlem, om frigivelsen af de hemmeligstemplede 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelse af saudiernes rolle i 11. september-angrebet, og i den seneste uge, en aggressiv intervention med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites **Krigsplan til besejring af Ebola**, har LaRouche-bevægelsen begyndt at fremkalde et skift i nationen.

LaRouche påpegede, at vi ved slutningen af sidste uge befandt os på en nedadgående kurs. Verden stod på randen af termonuklear krig. Denne fare er ikke blevet fuldstændig fjernet. Men i begyndelsen af denne uge begyndte vi at opgradere vores aktivitetsniveau pga. vores organiseringsaktiviteter i NYC, som er det nationale center for, hvor det gærer, hvis der er noget i gære. Som et resultat begynder vi nu at se betydningsfulde kræfter, som bevæger sig i retning af at stoppe faren for krig ved at gøre fremstød for at sætte Obama ud af kraft.

Vi har nu muligheden for at besejre ondskabens kræfter; hvis vi ikke udøver denne mulighed, kunne vi tabe.

I denne uge kunne vi se, at der tages yderligere skridt til at redde menneskeheden. Folk i USA begynder at være parate til at

skride til handling for at forandre verdenshistorien. Vi har en chance for at vinde nu. Vi må vinde denne krig for at forhindre, at det, der foregår i Mellemøsten, overtager hele verden.

Nøglen, understregede LaRouche, er, at vi bliver vores pessimisme kvit. Den pessimistiske vane er ikke påtvunget udefra, det er en beslutning, som hver person selv træffer. Hver enkelt person må beslutte sig for at befri sig selv fra pessimisme og skabe fremtiden.

LaRouche sagde, at hvis du ikke har 'ild i dine bukser', har du slet ingen ild. Nogle mennesker har ikke flammende bukser. De ønsker at være forsigtige, men benzinen er alligevel allerede antændt.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede substansen i diskussionen på passende måde ved at understrege, at det, vi nu må gøre er, at Modi-ficere vores organisering.

Toogtredive nationer inklusive USA repræsenteret i Havana på møde om Ebola

30. okt. 2014 – For anden gang på ti dage var den Bolivariske[1] Alliance af Folkeslagene i Vort Amerika (ALBA) vært for et møde i Havana, Cuba, med det formål at udstikke strategier til bekæmpelse af Ebola-epidemien. Til forskel fra det første møde den 20. oktober, som inkluderede repræsentanter fra ALBA's ni medlemsnationer, bragte

sammenkomsten den 29.-30. okt. lægelige specialister og teknikkere fra 32 nationer, inkl. en embedsperson fra USA's Center for Sygdomskontrol (CDC), sammen.

Formålet med mødet er at udarbejde en handlingsplan, som dernæst vil blive sendt til statsoverhovederne og sundhedsministrene i Alba-nationerne ikke senere end 5. nov., selv om samarbejdet går langt ud over Alba-gruppen. De intense drøftelser fokuserede på de specifikke forholdsregler, som må tages, inkl. beskyttelse af sundhedspersonale, uddannelse, grænsekontrol, forebyggelse, hospitalspleje og at sørge for, at befolkningerne er uddannede og informerede om Ebola, med henblik på at konfrontere det, som en repræsentant fra Verdenssundhedsorganisationen, WHO, kaldte en »reel fare« for, at Ebola kom ind i området. Dr. Carissa F. Etienne, direktør for Pan American Health Organisation (PAHO), understregede, at mødet vil hjælpe med at identificere svagheder og styrker i de nationale planer med henblik på at udarbejde en fælles strategi imod Ebola.

Associated Press rapporterede den 29. okt., at det var en overraskelse, at Nelson Arboleda, CDC's direktør for Mellemamerika, deltog. I en tale på mødet den 30. okt. understregede den cubanske præsident Raul Castro nødvendigheden af, at USA og Cuba tilsidesatte deres politiske uoverensstemmelser og samarbejdede om at bekæmpe Ebola. Mens Barack Obama fortsætter med at forsvare den dødelige virus' menneskerettigheder og spreder misinformation og løgne om den, kontaktede CDC, iflg. rapporter, Udenrigsministeriet for at arrangere amerikansk repræsentation på mødet i Havana, hvorefter Arboleda, som har base i Guatemala, rejste til Cuba.

Ifølge AP har CDC tidligere sendt repræsentanter til Cuba, og også været vært i USA for cubanske embedsmænd fra sundhedssektoren. I sidste uge deltog den amerikanske topdiplomat på øen også i en briefing om Ebola, som udenrigs- og sundhedsministrene holdt for udenlandske diplomater. Arboleda sagde til reportere, at »dette er en global

nødsituation, og vi bliver nødt til at arbejde sammen og samarbejde. Vi vil gøre alt for at sikre en hurtig diagnosticering af patienterne for at bryde overførselscyklussen … Vi vil gerne samarbejde med alle de aktører, som opererer i området, for at sikre, at vi har en effektiv, international respons mod virussen, rapporterede 14yMedio den 29. okt. Arboleda understregede også vigtigheden af, at cubansk og amerikansk sundhedspersonale arbejder sammen i Vestafrika.

[1] Af Bolivar, Simon (1783-1830), venezuelansk militærperson og politisk leder, som spillede en central rolle i Latinamerikas succesfulde kamp for uafhængighed fra spansk imperium.

USA: Den amerikanske offentlighed køber ikke salgstalen om ikke at bekymre sig over Ebola

31. okt. 2014 – Den kurren over for offentligheden, som kommer fra regeringsfolk fra præsident Obama og nedefter, har forsikret befolkningen om, at Ebola er besværlig, men ikke udgør en fare for amerikanere, og Mor tager sig af det. Delstatsregeringsfolk, som har forsøgt at tage skridt til mere aggressiv handling over for den mulige smittespredning, er kommet under pres for ikke at gøre det. Den seneste salgstale var præsidentens bemærkninger om Ebola den 28. okt., hvor han differentierede politikken over for militært og civilt personale, som vendte hjem fra Afrika fra missioner mod

sygdommen. Forsvarsministeriet meddelte fornylig, at soldater, som vendte hjem fra Vestafrika, vil blive underkastet en 21-dages karantæne, men præsidenten sagde, at dette er for besværligt med hensyn til de frivillige civile. Der er udspyet afpresning i nyhedsmedierne imod dem, som ved, at krigen mod Ebola skal udkæmpes og vindes i Afrika: hvis sundhedspersonale, som vender hjem fra Afrika, kommer i karantæne i USA, vil de fravælge bekæmpelsen, fordi karantænen er frygtelig ubelejlig.

I går rapporterede CBS News resultaterne af en amerikansk opinionsundersøgelse, som de havde foretaget fra den 23. okt. om spørgsmålet om karantæne imod mulig Ebolasmitte. Resultaterne er i skarp modstrid med den føderale regerings forsikringer:

> »Firs procent mener, at amerikanske borgere og folk med lovligt ophold, som vender hjem fra Vestafrika, bør sættes i karantæne ved ankomsten til USA, indtil det er sikkert, at de ikke har Ebola. Kun 17 % mener, at de burde have tilladelse til at komme ind i landet, så længe de ikke udviser symptomer på Ebola.« Med hensyn til udenlandske besøgende fra Vestafrika rapporterede CBS, »Kun 14 % mener, at en udenlandsk besøgende bør have tilladelse til at komme ind i USA, så længe de ikke udviser symptomer på Ebola. De fleste adspurgte – 56 % – mener, at de bør sættes i karantæne ved ankomsten, mens lidt over en fjerdedel (27 %) mener, at de slet ikke burde få tilladelse til at komme ind i USA, indtil Ebola-epidemien i Vestafrika er ovre.«

Mens dette skrives har otte delstater indledt en offentlig sundhedspolitik over for personer, som ankommer til dem fra Vestafrika, og som ikke udviser symptomer på Ebola. Disse delstater er Californien, Connecticut, Florida, Georgia, Illinois, Maine, New Jersey og New York. Delstaternes politik er forskellig, men differentierer, efter et interview af den ankommende rejsende, mellem dem, som har haft kontakt med en person med Ebola, og dem, som ikke har haft denne kontakt. De

fleste af disse stater har en obligatorisk, 21-dages karantænetid for personer, som har haft kontakt med sygdommen – som regel hjemme. De, som ikke har haft kontakt, er under observation for kropstemperatur og begyndende symptomer, en undersøgelse, de som regel selv udfører og indrapporterer til sundhedsministeriet (i delstaten) mindst en gang om dagen.

Radio Schiller den 30. oktober 2014: Øget trussel om atomkrig// Frankfurt konferencerapport// Ebola nødplan

Med formand Tom Gillesberg.

Videoen bliver klar senere idag fredag.

Ebola: Cuba er den største enkeltleverandør af

sundhedsarbejdere til Vestafrika

28. okt. 2014 – Cubas regering har leveret det, for et enkelt land, største antal sundhedsarbejdere til Vestafrika for at bekæmpe Ebola-krisen, rapporterer *Caribbean 360* den 27. okt.

Ifølge Verdenssundhedsorganisationen WHO har Cuba bidraget med mere end Røde Kors, eller nogen anden rig nation. Cuba

> »har stillet antallet af relevante folk til rådighed. Der er flere menneskelige ressourcer fra Cuba end fra mange, mange NGO'er tilsammen«,

rapporterer dr. Jose Luis DiFabio, WHO's repræsentant på Cuba.

Sidste uge ankom yderligere 91 cubanske læger og sygeplejersker til Liberia og Guinea i tillæg til de 165, som allerede befinder sig i Sierra Leone. Cuba har forpligtet sig til at levere flere professionelle sundhedsarbejdere til bekæmpelse af Ebola, end nogen anden regering. Jorge Lefebre Nicolas, Cubas ambassadør til Liberia, sagde til Reuters,

> »Vi kan ikke se vore brødre fra Afrika i vanskelige tider og stå der med armene over kors.«

Ronaldo Hernandez Torres, en af de cubanske læger, som fornylig er ankommet til Liberia, skrev på sin Facebook-side den 23. okt., at

> »vi snart vil befinde os ved frontlinjen, hvor vi er med til at betale den taknemmelighedsgæld, som hele menneskeheden skylder Afrika. Den eneste måde at stoppe denne epidemi i at nå frem til resten af verden, er ved at stoppe den her. Lad os arbejde, så der ikke forekommer et eneste, yderligere dødsfald på dette storslåede kontinent«,

rapporterede *CubaSi* den 27. okt.

Sean Casey, direktør for det Internationale Lægekorps' nødberedskabsteam i Liberia, sagde,

> »den internationale respons har været langsom … virussen spreder sig hurtigere, end vi alle sammen bliver parate. Det er godt, at cubanerne kommer. Vi har brug for, at flere lande kommer frem.«

Billede: Cubansk sundhedspersonale på vej til Sierra Leone

Kina fortæller Obama, han skal bekæmpe Ebola, ikke angribe Rusland

28. okt. 2014 – I dag publicerede Kinas officielle avis Global Times en kronik, som angreb »Obamas russiske kommentarer« i FN. Obamas tale sammenkædede Rusland, Ebola og ISIS som »tre trusler« mod verden. Reporteren byggede artiklen på et interview med Li Xing, en professor i russiske og asiatiske anliggender fra Regeringsskolen ved Beijings Almene Universitet. Kronikken sammenkæder Obamas vanvittige bemærkning med George Soros' ditto, som i denne uge advarede om »Europas falliterklæring « over for russisk »ekspansionisme«. Artiklen svarer:

> »Faktisk er det de 28 EU-bloklandes hastige ekspansion, som overskrider deres kapaciteter, som er en trussel mod Ruslands fundamentale interesser, og ikke omvendt.«

Artiklen slutter med en henvisning til den alvorlige Ebola-krise:

> »Lande som USA og Rusland må påtage sig deres ansvar som

store magter og samarbejde om at håndtere sådanne globale trusler, i stedet for at udveksle bidende bemærkninger.«

Værre end byldepest; Samantha Power rejser til Guinea

26. okt. 2014 – Det er det sidste, Guinea, Liberia og Sierra Leone har brug for, men nu må de tolerere et opvisningsstykke af et besøg af Obamas FN-ambassadør, Samantha Power. Ved afrejsen sagde hun til NBC News, at alle lande i verden – med undtagelse af USA og Storbritannien – manglede at leve op til deres forpligtelser over for Ebola. »Nationer, hvor jeg hver dag arbejder, skriver under på resolutioner og priser det gode arbejde, som USA og Storbritannien og andre udfører, men selv har de endnu ikke taget ansvaret for at sender læger, senge, samt sende det rimelige pengebeløb.«

Dette kommer fra en minister i Obamaregeringen, som har løjet om, hvor alvorlig Ebola-krisen er, løjet om, hvordan sygdommen overføres, promoveret en økonomisk politik, der fører til sådanne epidemier, og i øvrigt på anden måde favoriseret folkedrab i overensstemmelse med Malthus-filosofien.[1]

Faktisk gik Power ikke glip af lejligheden til også at angribe den nye karantæne-politik, som delstaterne Illinois, New York og New Jersey har indført, hvor man gennemfører en 21-dages karantæne af sundhedsarbejdere, som vender hjem fra behandling af ebola-patienter i Vestafrika – en minimal, men fornuftig forholdsregel.[2] Power sagde, at denne nye politik var »tilfældig og uigennemtænkt«, og at de, der vendte hjem, skulle behandles som »helte«.

NBC's telegram bemærker, at »det stod ikke umiddelbart klart, om Power ville blive anbragt i karantæne ved hjemkomsten til USA.« Det ville være passende – i 25 år til livstid – sammen med sin boss Obama, for at forhindre dem i yderligere at udbrede den skadelige, britiske ideologi med overlagt affolkning.

[1] Se: Med deres egne ord: Imperiet kræver folkemord

JFK tilbageviste Malthus

[2] Se: LaRouche-bevægelsens Nødplan til besejring af Ebola-pandemien

---

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan overvinde deres pessimisme: Vi behøver en folkelig mobilisering!

26. okt. 2014 – Der er ufejlbarlige, umiskendelige træk, som giver oplysning om, hvorvidt en regering fører en god politik eller ej: Når den overvejende del af befolkningen er tilfreds og optimistisk med hensyn til fremtiden, så opfylder regeringen tydeligvis sin opgave med at tjene det almene vel.

Hvis de fleste mennesker derimod er pessimistiske med hensyn til muligheden for at kunne ændre og forbedre noget for fremtiden, så fører denne regering tydeligvis en dårlig politik. Målt med denne målestok, fører f.eks. Kinas og Indiens regeringer en fremragende politik, mens Europas regeringer fører en afgrundsdyb politik. I Tyskland har omkring 90 % af folk denne opfattelse: »Jamen, man kan jo alligevel ikke gøre noget.« Denne diffuse følelse af afmagt er sammensat af forskellige årsager, men her skal blot en fremhæves, og det er en opfattelse af en bevidst eller ubevidst diskrepans i mange spørgsmål, mellem de erklæringer, som politikerne kommer med offentligt med hensyn til deres planer og vigtigheden af en bestemt politik, og så den helt personlige erfaring, som den berørte person selv har af denne politiks virkning på ham.

Konfucius gav engang en fyrste følgende svar på et spørgsmål om, hvilke forventninger, mesteren havde til den, der skulle regere:

> »Uden tvivl, at idéerne berigtiges. Når idéerne ikke berigtiges, så stemmer ordene ikke; stemmer ordene ikke, så bliver arbejdet ikke sat i værk; sættes arbejdet ikke i værk, så trives hverken moral eller dygtighed; men hvis moral og dygtighed ikke trives, så rammer straffene ikke; rammer straffene ikke, så ved folket ikke, hvad de skal rette sig efter. Derfor drager den ædle omsorg for, at han absolut kan udtrykke sine idéer i ord, og at han absolut kan gøre sine ord til handlinger. Den ædle skjuler ikke, at der i hans ord er noget, som er i uorden. Det er det, alting kommer an på.« Konfucius, Lun Yi (3.13)

Et godt eksempel på denne problematik med idéerne, som ikke stemmer, er den amerikanske regerings reaktion på den underskrivelse af en traktat til etablering af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som fandt sted den 24. oktober, og hvor 21 asiatiske stater skrev under: Bangladesh, Brunei, Kina, Indien, Cambodja, Kasakhstan, Kuwait, Laos,

Malajsien, Mongoliet, Myanmar, Nepal, Oman, Pakistan, Fillippinerne, Katar, Singapore, Sri Lanka, Thailand, Usbekistan og Vietnam. Efter at den amerikanske udenrigsminister John Kerry på FN's generalforsamling, og på sin seneste rejse til Asien, udøvede maksimalt pres for at overtale Asiens regeringer til ikke at deltage i AIIB, erklærede den amerikanske finansminister Jacob Lew:

> »Spørgsmålet er jo, om de følger de samme praksisser, som hjælper med at få nationaløkonomien til at vokse sig stærk og med et stabilt fundament?«

I virkeligheden drejer det sig imidlertid mindre om voksende nationaløkonomier, men derimod om, at AIIB, ligesom yderligere tre nye banker, som skal etableres – BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai-samarbejdsorganisationens (SCO) Udviklingsbank og en Bank for den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC) – trækker sig tilbage fra praksissen med »Washington konsensus«. Disse nye banker deltager ikke længere i kasinoøkonomien, men vil udelukkende kun udstede kredit til investeringer i realøkonomien. AIIB vil fortrinsvis finansiere projekter i den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej.

Kinas præsident Xi Jinping opsummerede det under stiftelsesceremonien:

> »I Kina har vi et ordsprog: 'Hvis du vil være rig, byg først en vej.' Og jeg mener, at det er en meget levende beskrivelse af den store betydning, infrastruktur har for den økonomiske udvikling.«

Netop dette princip har Kina anvendt i en økonomisk udvikling uden fortilfælde, hvor det på tre årtier er lykkedes og skabe et økonomisk spring frem til noget, som det tog industrinationerne flere århundreder at nå frem til. Kina har ikke blot opbygget et netværk af fremragende byggede hovedveje, som USA og Europa blot kan drømme om, men landet er

også blevet verdensførende inden for konstruktion af højhastighedsjernbaner og har derudover klaret springet til at blive et innovationssamfund og uddannet tusinder af studerende inden for højteknologi, hvor kun en håndfuld kvalificerer sig i USA og Europa.

Virkeligheden er den, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran et kæmpekrak, som vil få sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i 2008 til at se ud som de berømte »peanuts«. Ingen anden end Den internationale Betalingsbank, BIS, centralbankernes centralbank, advarer om det nye krak, som er fremkaldt af de mange, billige penge (pengetrykning) og de herigennem udløste bobler og den tøjlesløse adfærd. Den tidligere BIS-cheføkonom William White regner, i betragtning af stigningen (på 50 %) af den globale gældsbyrde, situationen for at være mere skrøbelig end i 2007.

I øjeblikket tyder alt på, at, som følge af Den europæiske Centralbanks stresstest af de europæiske banker, vil de såkaldte TBTF-banker – altså de banker, som er 'for store til at lade gå fallit' – blive endnu større, fordi de får mulighed for at overtage nogle af investeringerne fra de kommercielle og regionale banker, såvel som sparekasser, som ikke vil bestå stresstesten. Det betyder, at enhver forlængelse af det nuværende, kriminelle finanssystem gennem de samme, fortsatte midler, som er pengetrykning, en brutal nedskæringspolitik og en omfordeling fra de fattige til de rige, vil resultere i endnu mere katastrofale trusler mod menneskeheden. Den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem er uundgåelig. Allerede i 1974, altså tre år efter, at Nixon, gennem ophævelsen af de faste vekselkurser og frakoblingen af dollaren fra guldstandarden, havde foretaget det sporskifte, som førte til den nuværende kasinoøkonomi, ledede Lyndon LaRouche en videnskabelig arbejdsgruppe, som kom til det resultat, at den allerede daværende, begyndende tendens med Den internationale Valutafonds og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene på længere sigt

ville føre til et biologisk holocaust. LaRouche advarede dengang om, at man ikke ustraffet kunne sænke levestandarden dramatisk for hele kontinenter, uden at befordre udbrud af gamle og nye, smitsomme sygdomme, som fra et bestemt punkt at regne ville true hele menneskehedens overlevelse.

LaRouche har i de forløbne årtier gang på gang gentaget disse advarsler, blandt andet også under høringer i den amerikanske Kongres. Men også Verdenssundhedsorganisationen, WHO, offentligjorde i 2001 en prognose, der sagde, at der endnu var et tidsvindue på ca. ti år til at tage initiativ til effektive forholdsregler mod spredning af gamle og nye epidemier og fremkomsten af antibiotikaresistente, sygdomsfremkaldende bakterier. Men som bekendt blev der hverken iværksat udviklingsprogrammer for at befri den såkaldte tredje verden fra fattigdom, eller investeret midler fra regeringer og farmaceutiske koncerner i den nødvendige forskning for at forstå faren for et biologisk holocaust, gennem en dybere forståelse af spørgsmålet om liv i biosfæren i det hele taget af, og for at forstå de forskellige organismers biokemiske interaktioner, som Vladimir Vernadskij således identificerede.

Hvis vi overhovedet skal gøre os håb om at inddæmme ebola-epidemien og forhindre, at den spredes over hele planeten, må der omgående etableres en international styringskomite, som koordinerer alle indsatser – og vel at mærke militære forsvarsindsatser mod biologisk krigsførelse, såvel som for inddæmning af smitsomme sygdomme. Der må etableres en luftbro til transport af sundhedspersonale, medicinsk udstyr og levnedsmidler til de vestafrikanske stater. Denne luftbro må, i betragtning af katastrofens omfang, værre større end luftbroen til Berlin efter Anden Verdenskrig. Gennem en kombination af denne luftbro og udsendelsen af hospitalsskibe fra alle lande, der har sådanne, må der så hurtigt som muligt stilles omkring 10.000 hospitalssengepladser på niveau 4 til rådighed på stedet. Og alle videnskabelige ressourcer fra den private industri, universiteter og militæret må omgående indgå

i et internationalt samarbejde for at udvikle og på en sikker måde teste vacciner gennem et forceret program i stil med Manhattan-projektet.

Hvis vi skal forhindre, at en kombination af en verdensomspændende ebola-epidemi, det transatlantiske finanssystems sammenbrud – for slet ikke at tale om konsekvenserne af en spredning af IS-terrorismen, ikke blot i Mellemøsten, men i hele den strategiske situation – skal føre til et ukontrollerbart kaos og en ny, denne gang termonuklear, verdenskrig, så må vi sætte et fundamentalt paradigmeskift i gang.

På baggrund af dette udgør AIIB og de andre, nye banker i Asien ingen konkurrent til IMF, Verdensbanken eller Deutsche Bank, men de er derimod med sikkerhed en redningsbåd på det tidspunkt, hvor det transatlantiske Titanic går ned. Vi må holde op med at lade politikerne slippe af sted med deres ordskvalder, når vi i grunden godt ved, at de lyver eller blot forsøger at bringe finansoligarkiets geopolitiske interesser til torvs gennem behændige PR-tricks, som det var tilfældet i det citerede eksempel med Jacob Lew. Konfucius havde ret: Når idéerne ikke stemmer – ikke er rigtige – bliver arbejdet ikke sat i værk, og det tjener hverken moral eller dygtighed.

For tyskernes yndlingssætnings vedkommende – »Jamen, man kan jo alligevel ikke gøre noget« – gælder det:

For det første, så kan man meget udmærket forandre noget. Vi kan nemlig sørge for, at Tyskland samarbejder med BRIKS-staterne om opbygningen af den Nye Silkevej og hjælper med at besejre betingelserne for fattigdom, som er dér, hvor årsagen til udbruddet af denne livstruende pandemi skal findes.

Og for det andet: Hvis vi holder fast i denne pessimistiske anskuelse, så vil den blive til en selvopfyldende profeti, for så vil der muligvis snart virkelig ikke være nogen tilbage, som kan gøre noget!

Det første skridt må være at indrømme IMF’s, Verdensbankens og finansoligarkiets mislykkede politik, og også vores egen, indre tankefordærvelse, som har bragt så mange af os dertil, at vi så længe har været passive tilskuere til dette kriminelle systems aktiviteter – og, i nogle tilfælde, har nydt godt af det.